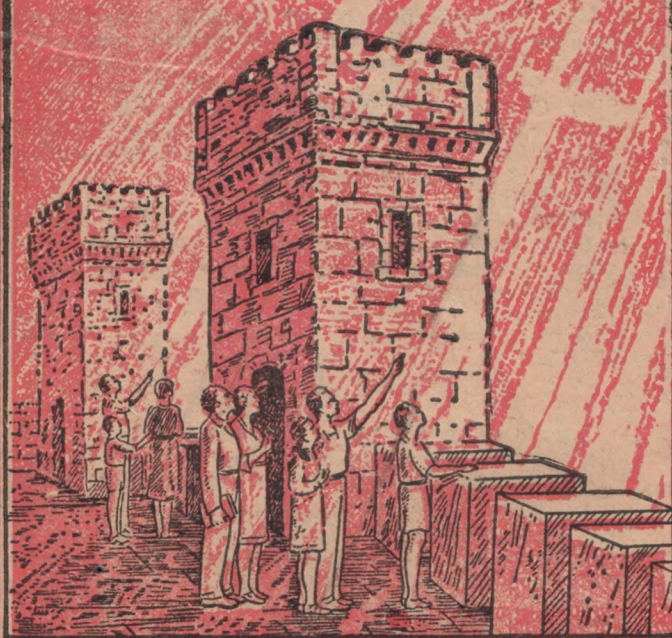

2799hg

293

TURNUL DE VEGHERE

Vestitorul
Impărăției lui Jehova

Și vorști că eu sunt Jehova

Nr. 1958 197

Eccl. 33:23

ANUL XXVI

1948

Nr. 1

CONȚINUTUL

Favorizare energetică a închinării adevărate	3
Impotrivirea a fost prezisă	4
Stăpânirea Sa este dovedită	5
Intindere nemărginită	6
Impotriva religiei mincinoase	6
Reluat din nou și dus mai departe	7
Front de atac unit	9
Spre Palestina și Liban	10
Orașul vechiu	11
Libanul	12
Serviciu în țările de pe lângă Marea Mediterană	14
Piramidele	15
Texte și Comentarii	16

VOI SUNTEȚI MARTORI MEI, ZICE JEHOVA, CĂ EU SUNT DUMNEZEU! LAJA 43:12

Apare Bihunar în Editura
ASOCIAȚIEI MARTORII LUI IEHOVA DIN ROMANIA
 Persoană juridică morală
 București 2, str. Basarabia Nr. 38

Redactată și publicată de către:

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
 117, Adams Street — Brooklyn 1, N. Y., U. S. A.
 Funcționari:

N. H. KNORR *Președinte* **GRANT SUITER** *Secretar*

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova; și mare va fi
 pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13.*

lui a dovedit-o credincioșia lui Dumnezeu. Aceasta a dat asigurarea că El va îndeplini legământul Său cu Abraham de a binecuvânta toate națiunile pământului. Ea dădu convingerea nezdrușcinată că legământul Său cu David pentru Impărăția nu va da greș, ci la timpul hotărât va apare Moștenitorul lui mesianic și la timpul hotărât va întemeia Impărăția în mâna Sa puternică. W 15. 12.

9 Februarie

Ci voi zdrobi dinaintea lui pe potrivnicii lui, și voi lovi pe cei ce-l urăsc. — *Ps. 89:23.*

Legământul lui Iehova pentru împărăția vecinică nu va da greș, va dănuți ca soarele și luna. (89:34-37). Deaceia, aceia cari sufăr ocară deoarece ei urmează pe urmele pasilor unsului lui Dumnezeu, Isus Christos, se vor împărtăși de bunătatea lui Dumnezeu și vor vedea folagull de fier al Regelui Său cum va fi aplicat tuturor dusmanilor lui Mesia: „Unde sunt, Doamne, îndurările Tale dintâi, pe cari le-ai jurat lui David, în credincioșia Ta? Adu-Ți aminte, Doamne, de ocară robilor Tăi, adu-Ți aminte că port în sân ocară multor popoare; adu-Ți aminte de ocările vrășmașilor Tăi, Doamne, de ocările lor împotriva pasilor unsului (Mesia) Tău.” (89:49-51). În mod inevitabil (ce nu poate fi înăbușat), toate națiunile cari sunt dusmane Regelui uns al lui Iehova, preumbrît prin David, merită un sever tratament din mâna lui Dumnezeu, în conformitate cu cuvintele psalmului profetic. W 1. 5.

10 Februarie

Eu mi pum viața pentru oi. — *Ioan 10:15.*

Numai oile beneficiază de moartea Sa ca jertfă de răscumpărare. Numai pentru acestea și-a pus El viața Sa. Oile „turmei mici”, înăuntrul staulului special al aranjamentului legământului abraamic, sunt cele dintâi cari beneficiază de moartea Sa. Aceasta, deoarece meritul jertfei Sale de răscumpărare se aplică mai întâi la ele, datorită credinței lor în decursul acestei perioade de timp dela moartea Sa și până la sfârșitul final al acestei lumi nelegiuite, în Armagedon. Din pricina acestor prime foloase, ei sunt favorizati să intre în Impărăție și să șadă împreună cu Christos pe tronul Său ceresc, precum și să domnească împreună cu El o mie de ani. Dar Isus puse viața Sa în moarte pentru toate oile, inclusiv acelea cari câștigă viața vecinică pe pământ sub împărăția cerurilor. Aceasta este adevărat, deoarece viața pe care a jertfit-o El, pentru alții, era viață umană pământească. Toti aceia cari doresc viață vecinică, trebuie să devină oile Sale. Pentru unii ca aceștia muri El. W 15. 5.

11 Februarie

Și Moșse aduse pe Aaron și pe fiii săi și-i spălă cu apă. — *Lev. 8:6.*

Aaron în starea sa de curățire preumbrea pe omul perfect Isus pe vremea când se aduse pe sine în deplină consacrare lui Dumnezeu spre a face ceace de aci înainte era voința lui Dumnezeu pentru El. (Evr. 7:26). Dar în ce privește pe credincioșii urmași ai lui Isus, cari sunt recrutați din mijlocul urmașilor păcătoși ai lui Adam, aceștia au nevoie de curățire, întrucât sunt spălați în apele adevărului ceresc. După cum Moșse spălă pe fiii lui Aaron, tot așa spălă Isus pe ceilalți membri ai preotiei regale, biserică. (Ef. 5:25-27). Supunerea de a fi spălat, simbolizează ascultarea persoanei de adevăr până la punctul de a intra într-o învoială cu Dumnezeu de a face voia Sa și apoi de a fi născuți din apă (adevăr) și din spirit (Ioan 3:3, 5). Aceasta înseamnă că ei au fost născuți de Iehova Dumnezeu prin spiritul Său.

12 Februarie

Înăi ce ai făcut, și Eu am făcut, Tu-ai închipost că Eu sunt ca tine, Dar te voi muștra, și îți voi pune totul sub ochii — Ps. 50:21.

Religionistii nelegiuiti au judecat că Dumnezeu ar fi întocmai ca ei Ei au stabilit propriul lor standard uman, și apoi au vopsit pe Dumnezeu ca și când El ar aproba aceste standarde și ca și când El ar întrebuinta pe acești religionisti spre a fi predicatorii și reprezentanții Săi. Acum, timpul de cercetare și judecată este aci. Tăceea va Dumnezeu mai departe? Nu: și El nu tace El a ridicat pe martorii Săi și prin aceștia a trimis mesajul Său de judecată. Prin el, Dumnezeu demască pe cei nelegiuiti ca fățarnici, și corectează impresia rea pe care aceștia au făcut-o cu privire la Dumnezeu. Prin martorii Săi credincioși, El pune chestiunea în mod clar înaintea pentru public, sub ochii celor nelegiuiti. Astfel justifică El partea Sa de legământ, dovedind că El nu este părtaș la neleguirea oamenilor cari nu trăiesc în conformitate cu legământul. W 1. 7

13 Februarie

Moșse și Aaron au intrat în cortul întâlnirii, când au ieșit din el cu binecuvântat poporul. Și slave Domnului s'a arătat întregului popor. *Lev. 9:23, 24.*

Dacă Iehova nu ar fi acceptat preotia aaronică ca adevărată și calificată, El niciodată nu ar fi trimis focul Său miraculos din stălpul de nor de de-asupra cortului întâlnirii spre a mistui rămășițele jertfei de pe altar. Aceasta a fost prima ocazie când Aaron, însoțit de Moșse, a intrat în Sfânta Sfintelor cortului întâlnirii, înaintea prezentei lui Dumnezeu, reprezentată acolo. Deaceia, întinerea lor reprezenta urcarea lui Isus la cer și apariția în măreata prezentă a lui Iehova cu meritul jertfei Sale. Faptul că ei au ieșit de acolo așă vii și au binecuvântat poporul, preumbrea venirea lui Christos Isus, care este atât Marele Preot, cât și Mai Marele Moșse, în împărăția Sa de o mie de ani a binecuvântării pentru omenire. — *Evr. 9:27, 28, W 15. 6.*

14 Februarie

Tot astfel, Domnul are milă de Sion, și mângăie toate dărămăturile lui. El va face noștia lui ca un Rai și pământul lui uscat ca o grădină a Domnului. Bucuria și veselia vor fi în mijlocul lui, mulțumiri și cântări de laudă. — *Isa 51:3.*

Mica rămășiță persecutată din 1918 și pe însoțitorii ei de bine i-a înmulțit Iehova Dumnezeu spre a fi atâția astăzi, după circa treizeci de ani. El a mângăiat pe pământ locurile pustiite altădată ale organizației Sale Sion. Ceace era altădată o pustie datorită acțiunii nelegiuite a dușmanului în decursul primului Războiu Mondial, a fost făcut acum să înflorească întocmai ca Edenul, și să se împodobească cu martorii Săi și fructele lor creștine întocmai ca o grădină a lui Iehova. Partea vizibilă a organizației Sale Sion este singura organizație de oameni, care este fericită într'un sens adevărat și temeinic Bucuria, veselia, mulțumirea și noua lor cântare melodioasă cântată spre mărirea lui Iehova Dumnezeu și împărăția Sa nu vor înceta niciodată și nici nu se vor micșora. Ei sunt poporul Său eliberat. W 15. 1

15 Februarie

Isus le-a pus înainte o altă pildă și le-a zis: Impărăția cerurilor se asemănă cu un om care a semănat o sămânță bună în țărâna sa. — *Mat. 13:24*

Parabola prezintă asemănarea unui timp pământesc al sămănăturilor și secerișului cu împărăția cerurilor sau împărăția lui Dumnezeu. Aceasta nu înseamnă împărăția nevăzută, cerească a lui Dumnezeu, pe care a întemeiat-o peste pământul nostru în anul 1914 d. Chr. când instălă pe Christos Isus pe tronul ceresc, ca să domnească pentru El în mijlocul dusmanilor Săi. În armonie cu împlinirea tuturor parabolilor în legătură cu împărăția cerurilor, aceasta trebuie să se refere la organizația văzută pe pământ a poporului lui Dumnezeu, a acelora cari sunt aspirații pentru împărăția cerească împreună cu Christos. Parabolele arată cum această organizație este adunată împreună și cum lucrează ea. Acela, care a fost începutul acestei organizații văzute pe pământ, împreună cu speranțele Impărăției, era Christos Isus. Deaceia, El predica Impărăția ca aproape. W 15. 8

Favorizare energetică a închinării adevărate

„Cu Dumnezeu vom face isprăvi mari, și El va zdrobi pe vrăjmașii noștri”. — Ps. 60:12.

REGELE LUI IEHOVA, Mesia se află în înaintare ce nu poate fi oprită. El este Stăpânitorul legal pe care Dumnezeu L-a ridicat pentru o lume nouă a dreptății și care acum vine în proprietatea Sa. El preia puterea deplină peste pământ fără niciun motiv egoist; pentru că El o face în cele din urmă spre slava lui Dumnezeu și spre binele statornic al oamenilor de bine; și aceasta, desigur, va fi spre binecuvântarea tuturor semințiilor și popoarelor pământului.

² Astăzi sunt în curs mari mișcări printre oameni, ca să întindă puterea unor anumite feluri de stăpânire politică și să întindă mai departe domeniul de putere al unor anumite ideologii economice și sociale. Democrațiile apusene se tem de pătrunderea și creșterea coplesitoare a comunismului, și puterile comuniste se uită bănuitoare la activitatea vie a democrațiilor capitaliste. Fiecare din cele două mari blocuri se păzește de încercuire de către celălalt. Cele mai multe religii ale creștinătății și-au ales, să se agațe de democrațiile apusene; însă Regele lui Iehova, Mesia, nu este părtaşul nici al unuia și nici al altuia din cele două blocuri mari concurente. El nu conduce nici pe unul și nici pe altul la suveranitate peste partidul opus lui. El nu este devotat niciunei mișcări politice inspirată omeneste, ca să stăpânească această lume veche sau să o facă vecinică, deoarece ea este osândită la moarte și este aproape de sfârșitul ei catastrofal. El se consacără exclusiv creării unei lumi noi a dreptății, cum este făgăduit în scrierile Cuvântului lui Dumnezeu, a lui Iehova. Prin favorizarea închinării adevărate lui Dumnezeu, de care se ocupă acum energie în întreg universul, se urmărește strângerea tuturor celor ce vorbesc de partea lui Iehova, a Celui Prea Înalt al întregii creații, unde I se pot închina credincios ca Dumnezeului viu și adevărat. Numai devotamentul unit al tuturor creațiilor, cari trăiesc pentru Dumnezeu Cel Prea Înalt, și închinarea lor comună lui Dumnezeu va avea ca urmare pentru totdeauna pace universală, fericire și statornicie.

³ O mie nouă sute de ani de așteptare par destul de lungă pentru un Rege imputernicit ca stăpânitor de către Dumnezeu, înainte de a apuca cu energie frânel guvernului Său; și Regele uns al lui Iehova a așteptat în smerenie tot timpul acesta. Această așteptare lungă a fost prezisă în profetiile Scripturilor ebraice; și descoperire, cât de îndelung răbdător și indulgent este Iehova Dumnezeu față de aceia, cari au mers pe căile lor politice, sociale și religioase. Mai demult Regele David pe tronul său în Ierusalim, a recunoscut că Regele viitor mesianic este mai distins decât el și prin urmare va fi domnul său; David a zis: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale”. (Psalm. 110:1). Pentru că Regele mesianic a rămas nesdruncinat credincios până la moarte ca om perfect pe pământul lui Iehova Dumnezeu, și pentru că și-a depus viața perfectă omenească, pentru că să poată da viață vecinică tuturor acelor, cari vor fi supușii Săi credincioși, a fost înălțat la dreapta lui

Iehova în ceruri. Jertfa Sa are într'adevăr puterea să șteargă vina păcatului tuturor acelor, cari Il primesc ca Rege și îndeplinesc cerințele Sale.

⁴ Regele David din Ierusalim n'a trebuit să facă serviciu de preot, dar în timp ce s'a ocupat cu afacerile guvernului, a mers în fruntea închinării lui Iehova Dumnezeu. Acela, pe care David L-a numit profetic Domnul său, a trebuit să fie urmașul său, un „fiu al lui David”, dar în același timp a trebuit să fie un Rege mai înalt decât strămoșul Său David. Mai departe, Domnul și Regele viitor al lui David a trebuit să fie un mare preot pe tronul Său și să domnească vecinic. Niciodată nu va fi lipsă de un urmaș pentru El din cauza morții Sale. David a profetizat aceasta în Psalmul 110 amintit mai sus prin cuvintele: „Domnul a jurat, și mi-i va părea rău: „Tu esti preot în veac, în felul lui Melchisedec”. (Ps. 110:4). Jurământul lui Iehova este irevocabil. Prin acesta Christos Isus a fost făcut mare preot după rangul lui Melchisedec, a fostului preot și rege. Prin jertfa Sa omenească pe pământ, Isus a adus una și singura jertfă, care are valoare pentru oameni, și prin aceasta Isus s'a dovedit ca un adevărat preot mare, Iehova Dumnezeu a înviat pe acest mare preot din morți și L-a dat intrare împreună cu jertfa Lui la cer, ca să o poată prezenta lui Iehova Dumnezeu spre binecuvântarea omenirii. (Evr. 10:12, 13; 6:20; 7:1-28). Christos Isus este mare preot și de asemenea Rege. De aceea când pășeste ca Rege la fapt, este adânc interesat la închinarea lui Iehova ca a adevăratului Dumnezeu, și favorizează cunoștința și închinarea lui Iehova pe întreg pământul.

⁵ În decursul celor nouăsprezece sute de ani, când Christos Isus, marele preot, a trebuit să aștepte la dreapta lui Iehova în ceruri, El a făcut serviciu credincios spre folosul tuturor urmașilor Săi: consacrați și supușii Săi de pe pământ, ca să-i pregătească și să-i facă capabili să domnească la timpul hotărât cu El în ceruri. Acum a sosit împărăția lui Iehova Dumnezeu pentru acest pământ; și marele Dumnezeu a imputernicit pe Regele Său Christos Isus ca să slujească ca regent pentru El. Timpul pentru împărăția lui Iehova Dumnezeu, a sosit în 1914, adică înainte cu treizeci și trei de ani. Timpul și spațiul nu ne permit aici ca să examinăm mai deaproape acest fapt ce se poate dovedi, dar în acel an plin de evenimente s'au sfârșit cele „sapte timpuri” ale păgânilor. Ele s'au început cu 2520 de ani mai înainte, adică cu răsturnarea ultimului dintre regii pământestii din seminția lui David, cari au domnit pe tron în Ierusalim, când și-a pierdut coroana și tot ce a simbolizat ea, și când orașul său regal, Ierusalimul, a fost călcat în praf de sub picioarele păgânilor, cari au fost porniți la atac mondial. Aceasta s'a întâmplat în anul 607 î. Chr. Închinarea la Iehova a suferit în acel timp de asemenea pagubă, deoarece templul inspirator de venerație al închinării lui Dumnezeu din Ierusalim a fost distrus și diferitele sale unelte ale serviciului au fost luate de către jertfător.

¹ Pentru ce nu este înaintarea de acum, careia nu i se poate sta împotrivă, a lui Christos o mișcare egoistă?

² Pentru ce nu este El amestecat la acest sau la acel bloc mondial, cari se combat astăzi?

³ Cum a fost prezisă așteptarea Sa lungă; pentru ce la dreapta lui Dumnezeu?

⁴ Pentru ce favorizează El ca Regele în oficiu închinarea la Iehova?

⁵ Pentru ce a sosit timpul pentru împărăție în anul 1914 î. Chr.?

IMPOTRIVIREA A FOST PREZISĂ

⁶ In decursul întregului timp, cât a existat vechitul regat al „casei lui Iuda, dela urcarea pe tron a Regelui David în anul 1077 î. Chr., până la ultimul său urmaş bărbătesc și deci până la prăbușirea Ierusalimului în anul 607 î. Chr., acea împărăție a trebuit să lupte pentru dreptul său dat de Dumnezeu, de a domni în mijlocul unor națiuni puternice înamice. Acum, s'a început peste noi ziua, când împărăția lui Iehova a fost întemeiată în mâinile Christosului Său, ca să-și întindă puterea din cer până în toate părțile pământului nostru.

⁷ Invățăturile biblice nu îndreptătesc părerea că, la sfârșitul timpurilor matiuilor, în anul 1914 d. Chr., când Iehova Dumnezeu și Christosul Său și-au început puterea împărăției, națiunile păgâne, inclusiv creștinătatea, vor saluta împărăția ca mântuirea popoarelor și vor ceda regenta lor lui Iehova și lui Christos, ca „stăpânirilor celor mai înalte“. (Rom, 13:1). Părerea, că în acel timp stăpânirea și sistemele de putere ale națiunilor vor dispărea imediat și această lume va intra imediat într-o perioadă de pace neîntreruptă, se contrazice cu profetia biblică, Christos Isus a știut mai bine și nu a așteptat ca aceasta să se întâmple din 1914 d. Chr., deoarece Psalmul profetic, L-a instruit după cum urmează, pe Regele și preotul după rânduiala lui Me'hisedec: „Domnul a zis Domnului meu: Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrămașii Tăi sub picioarele Tale. Domnul va întinde din Sion toașgul de cârmuire al puterii Tale, zicând: Stăpânește în mijlocul vrămașilor Tăi!“ (Ps, 110:1, 2). Aceste cuvinte îi anunță, că — indiferent de faptul, că cele „șante vremuri“ de domnie neconturbată a națiunilor au trecut — El trebuie să dea o luptă la preluarea puterii împărăției. Nu vor voi să-L aibă ca Rege.

⁸ Biblia raportează credincios, ce s'a întâmplat înainte cu nouăsprezece sute de ani și mai înainte, adică ce fel de evenimente istorice, pentru că acele întâmplări au preumbrit cursul istoriei pământești a secolului nostru al douăzecilea. Nici națiunea iudaică ca întregime și nici națiunile păgâne și nici imperiul roman n'au dorit în primul secol pe Isus ca Regele unei lumi noi. Națiunile păgâne, firește că nu L-au dorit, pentru că n'au voit să-I cedeze puterea lor politică. Pe de altă parte, nu L-a voit națiunea iudaică, pentru că atunci ar fi trebuit să-și părăsească religia dezvoltată în mod deosebit, iudaismul, și ar fi trebuit să treacă sub stăpânirea Regelui mesianic a închinării adevărate lui Iehova Dumnezeu. În loc să facă aceasta, ea a voit mai bine să rămână sub stăpânirea politică a păgânilor. Impotrivirea în contra lui Isus Christos, în contra Regelui uns al lui Dumnezeu pentru lumea nouă, a fost aceea ce a unit pe Iudei și pe păgâni într'un legământ activ, într'un complot în contra lui Christos. Prin urmare, biserica dela început a apostolilor lui Christos și alți ucenici timpurii, au trebuit să-și îndeplinească activitatea de propovăduire, chiar dela început, în mijlocul dușmanilor uniți ai lui Christos. Când apostolii au fost odată bătuti și au fost sloboziti din închisoare cu amenințări, ei s'au unit cu frații lor în rugăciune și au amenințat acea conspirație profetizată a Iudeilor și păgâ-

nilor împotriva Regelui lui Iehova, în contra lui Christos Isus. Cîtim:

⁹ „După ce li s'a dat drumul, ei s'au dus la ai lor, și le-au istorisit tot ce le spusese preoții cei mai de seamă și bătrânii. Când au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul toti împreună către Dumnezeu, și au zis: „Stăpâne, Doamne, care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele! Tu ai zis prin duhul sfânt, prin gura părintelui nostru David, robul Tău: „Pentru ce se întărește neamurile, și pentru ce cugetă noroadele lucruri deșarte? Impărăția pământului s'au răscolit, și domnitorii s'au unit împotriva Domnului (Iehova) și împotriva Unsului Său“ În adevăr, împotriva Robului Tău celui sfânt, Isus, pe care L-ai uns Tu, s'au însoțit în cetatea aceeași Irod și Pilat din Pont cu Neamurile și cu noroadele lui Israel, ca să facă tot ce hotărîse mai dinainte mâna Ta și sfatul Tău. Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor“. — Fapte 4:23-29.

¹⁰ Profetia rostită de David a fost cuprinsă în Psalmul al doilea. Primii ucenici au arătat, că ea a avut atunci o împlinire. În acel timp a putut fi vorba numai de o împlinire mică sau prealabilă, pentru că cu nouăsprezece sute de ani mai înainte Isus a fost numai uns, ca să fie Rege în viitor; și Iudeii și păgânii și-au unit puterile de rezistență, ca să împiedece, ca să devină Rege, Dumnezeu nu a pus atunci pe Christos Isus ca Rege domnitor pe „Sion, pe muntele Său Sfânt“. Prin urmare, noi trăim acum, dela 1914 d. Chr., în împlinirea mare, în împlinirea finală a profetiei din Psalmul 2, pentru că Iehova Dumnezeu L-a pus în anul 1914 pe tron, ca să domnească pentru El, și Dumnezeu poate spune provocător la întreaga lume de astăzi: „Totuș, Eu am uns pe Impăratul Meu pe Sion, muntele Meu cel sfânt“. Prin urmare, următoarele versete ale introducerii la Psalmul al doilea își găsesc împlinirea finală din acel timp: „Pentru ce se întărește neamurile, și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte? Impărăția pământului se răscolă, și domnitorii se sfătuesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului Său, zicând: „Să le rupem legăturile și să scăpăm de lanțurile lor“. Celce șade în ceruri râde, Domnul își bate joc de ei. Apoi în mânia Lui, le vorbește, și îngrozește cu urgia Sa, zicând: Totuș, Eu am uns pe Impăratul Meu pe Sion, muntele Meu cel sfânt“. Ps. 2:1-6.

¹¹ Nu este după dorința, rugăciunea și plăcerea națiunilor, că Regele lui Iehova, Isus cel uns, șade pe tronul organizației Sale principale Sion, ca să introducă o lume nouă dreaptă. Nimeni nu poate convinge pe aceste națiuni, inclusiv creștinătatea, că timpurile națiunilor au trecut în anul 1914 d. Chr., și că trebuie să cedeze puterea lor lui Christos Isus, Regelui legitim al pământului. Nici activitatea de propovăduire mondială de treizeci și trei de ani, stăruitoare, a Martorilor lui Iehova n'a îndemnat pe națiuni la o astfel de faptă. Impotriva, totul ce au făcut națiunile dela 1914 încoace, a fost îndreptat împotriva lui Iehova Dumnezeu și Christos Isus, precum și împotriva oricărui mărgăritari, cari ar fi putut fi impuse de către aceste „cele mai înalte stăpâniri“ cerești, suveranității și stăpânirii națiunilor pe pământ. Luptele, pe cari le-au purtat între ele în decursul a două războaie mondiale, nu au servit la favorizarea domniei Regelui uns al lui Iehova

⁶ Ce a trebuit să facă împărăția casei lui Iura, ca să rămână în funcțiune?

⁷ Pentru ce nu s'a putut aștepta supunerea națiunilor-puteri în anul 1914?

⁸ Pentru ce a trebuit să propovăduiască biserica apostolică în mijlocul dușmanilor uniți?

⁹ Cum a aplicat ea profetia la această stare de lucruri?
¹⁰ Pentru ce a fost această o împlinire provizorie, și pentru ce este împlinirea definitivă dela 1914?

¹¹ Pentru ce nu corespunde dorinței națiunilor, că El domnește?

pe muntele Său sfânt, Sion, ci au servit stăpânirii mondiale a lor.

¹² Că națiunile pentru păstrare proprie se întind după „ultimul paiu”, prin faptul că întemeiază Organizațiunea Națiunilor Unite, nu este o invitație pentru Christos Isus ca să guverneze națiunile direct, chiar și dacă îi adaugă conferința mondială a creștinilor și evreilor UNESCO. (UNESCO = Organizațiunea educațională, științifică și culturală a Națiunilor Unite). Și dacă preoșimea religiei creștinătății se roagă pentru reușita tuturor întrunirilor lor naționale și internaționale, prin aceasta ea nu poate amăgi pe Iehova Dumnezeu și pe Regele Său, ci acordă sprijinul lor moral și religios pur și simplu stăpânitorilor acestei lumi, cari se statuează împotriva stăpânirii lui Iehova pe pământul nostru, care este exercitată prin Christos. Prin toate acestea a fost de lipsă ca Iehova, cum a fost prezis în Psalmul 110, să trimită din Sion toașgul Regelui Său și să poruncească: „Stăpânește în mijlocul vrăjmașilor tăi!” Christos Isus va stăpâni totdeauna, dar dușmanii Săi nu. El stă sus, deasupra situației lumii, și dușmanii au fost făcuți așternut al picioarelor Sale. Chiar și Satan Diavolul și oștirile sale de demoni au fost aruncați din cer și au fost aruncați în imediată apropiere a acestui pământ și a națiunilor sale. — Apoc. 12:1-12.

STĂPÂNIREA SA ESTE DOVEDITĂ

¹³ Au trecut treizeci și trei de ani de când a pus Iehova Dumnezeu pe Christos Isus pe tron ca Rege în oficiu; și totuși Christos n'a nimic în încă pe dușmanii Săi în cer și pe pământ. Cum a domnit în mijlocul dușmanilor Săi? Ce a făcut, ca să aducă înaintea ochilor creaturilor omenești de pe acest pământ în mod văzut, că El guvernează? Înainte de nimicirea tuturor dușmanilor Săi în războiul din urmă al Armagedonului, El aduce la îndeplinire o lucrare salvatoare de viață. Ce este această lucrare?

¹⁴ Este restaurarea și favorizarea mondială a închinării lui Iehova, a Dumnezeului și Tatălui Său. De aceea a adunat pe supușii Săi; și toți, cari devin supuși Săi, trebuie să se închine la acelaș Dumnezeu, la care se închină El, Regele lor: la Iehova, Stăpânitorul cel mai înalt al întregului univers. Numai pe astfel de închinători ai lui Iehova îi va păstra Regele uns în viață prin Armagedon. Pe toți ceilalți îi va clasa ca dușmani ai Săi, împotriva cărora își va exercita dominația spre nimicirea lor. Fiecare să țină în minte, că Iehova, care L-a făcut Rege, a jurat cu jurământ irevocabil: „Tu ești preot în veac, în felul lui Melhisedec”. (Ps. 110:4); și ca preot El face serviciu spre salvarea tuturor aceloră, cari devin plini de credință supușii Săi loiali. Ca mare preot, El este pe drept favorizatorul și Luptătorul neîndupăcat al închinării curate a lui Iehova și a serviciului pentru Dumnezeu Cel Prea Înalt, în cunoștința, că a primit dela Dumnezeu însărcinarea să nimicească pe toți dușmanii complect în Armagedon, Christos Isus favorizează acum pe bază durabilă în primul rând închinarea curată a Dumnezeului viu și adevărat pe pământ. El face aceasta, pentruca în Armagedon, în sfârșitul definitiv al acestei lumi, să fie salvate trupuri, și pentruca închinarea adevărată lui

Iehova pe pământ să meargă mai departe neîntrerupt prin Armagedon și până în vezi în lumea nouă.

¹⁵ Posedam noi vreo dovadă văzută, că Christos Isus domnește în mijlocul dușmanilor Săi, pe cât privește învinderarea închinării la Iehova, la marele Dătător de viață? Da, desigur, o astfel de dovadă există! Unde o găsim? În Martorii credincioși ai lui Iehova, cari au trecut prin două războaie mondiale și prin toată împotrivirea lumii și prin prigonire, pe cari li le-a profetizat Christos Isus pentru acest sfârșit al lumii, când a zis: „Atunci vă vor da să fiți chinuți, și vă vor omori; și veți fi urțiți de toate neamurile pentru Numele meu. Atunci, mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții, și se vor urî unii pe alții... Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit. Evanghelia aceasta a Impărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul (acestei lumi și al națiunilor ei)”. (Mat. 24:9-14). Această dovadă nu este creată spre lauda vreunei creaturi de pe pământ, ci spre preamărirea lui Dumnezeu, a lui Iehova, și a lui Christos, a Regelui, prin a carui milă, credincioșii și ocrotire au fost pașii servii și martorii Săi devoați credincioși. Dacă Regele Său Christos Isus n'ar fi domnit în mijlocul tuturor națiunilor, cari urăsc pe Martorii lui Iehova, aceștia din urmă n'ar fi ajuns niciodată în viață anul 1948. Dar în mod minunat au ajuns până aici și acum caută să-și dubleze activitatea, prin faptul ca propovăduiesc această evanghelie a împărăției întemeiate; și aceasta oferă în lumina profetei biblice cea mai puternică dovadă după împrejurări, că Regele lui Iehova domnește.

¹⁶ Ce trebuie să facem noi acum până la Armagedon, adică aceia dintre noi, cari ca supuși devoați ai Regelui au ocupat poziția lui Iehova? În ascultare față de Rege nu este decăt un singur lucru de făcut: să ne asociem cu El ca marele nostru preot în învinderarea închinării Dumnezeului adevărat în toate părțile pământului. Pentruce să ne îngrijoram, dacă toate națiunile ne urăsc, pentrucă ținem la împărăția lui Dumnezeu, în contra careia se statuează loialitatea regii și stăpânitorii pământului? Ce are de-a face dacă ne amenință și mai mult? Sa ne înspăimânte aceasta, ca să fim timizi și să tăcem, să fim inactivi și retrași? Când s'a împlinit în mic în secolul întâi Psalmul al doilea față de apostoli și ucenicii cari erau împreună cu ei, ei au amintit în rugăciune conspirațiunea comună a Iudeilor și paganilor împotriva unșilor lui Dumnezeu și s'au rugat apoi lui Dumnezeu: „Și acum, Doamne, uită-te la amenințările lor, ca putere foloșilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala”. Acesta n'a fost un curs necenzurat rapid, incapatanat al îndrăznelii oarbe cu care ocazie și-ar fi înșans grumazul cu voința ca să fie lovit. Mai curând a fost un curs pe care Dumnezeu Domnul l-a aprobat; și de aceea le-a dat mai multă putere, după cum citim: „După ce s'au rugat ei, s'a cutremurat locul unde erau acunați; toți s'au împuțat de Duhul Sfânt, și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală”. (Fapte 4:29-31). Luându-ne lozinca din acest cuvânt, vom vesti împărăția lui Dumnezeu cu toată îndrăzneala și vom ruga pe Dumnezeu să ne dea mai multă putere în acest scop. Acuma, când Regele Său uns este pus pe muntele Său

¹² Care fapt și care ordin din partea lui Dumnezeu a făcut toate acestea de lipsă?

¹³ ¹⁴ Ce a făcut Christos, ca să vestească, că El guvernează; și pentruce este la loc și potrivit cu timpul, să să facă aceasta?

¹⁵ Cine ne furnizează cea mai puternică dovadă de circumstanță, că El domnește în mijlocul dușmanilor Săi, și pentruce aceasta?

¹⁶ Ce trebuie să facem acum fără teamă de dușmani, și cum să ne rugăm acum?

nului, și când întinde toiagul puterii Sale împotriva acestui pământ, puterea lui Dumnezeu se va descoperi ca niciodată mai înainte spre folosul acelor, cari fac cunoscut îndrăzneț Cuvântul Său.

INTINDERE NEMĂRGINITĂ

¹⁷ Nicio națiune de pe pământ nu lucrează astăzi drept, dacă protestează împotriva înunderii închinării curate la Iehova până la porțile ei și înaintului granițelor sale, și dacă ridică baricade de rezistență contra ei. Cu puțin timp înainte ca Regele mesianic să se înalțe la cer, ca să șeada la dreapta Tatălui Său cersesc, a împărțit urmașilor Săi credincioși următoarea poruncă: „Duceți-va și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfantului Duh. Și învățându-i să pazească tot ce v'am poruncit. Și iată cu Eu sunt voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”. (Mat. 28: 19, 20). Până la sfârșitul lumii rămâne în picioare această poruncă competentă și nu poate fi răsturnată de niciuna dintre multele națiuni. Christos Isus a dat această poruncă, pentru că a murit, ca „să guste moartea pentru fiecare”; și El este „sămânța făgăduită a lui Avraam”, în care vor fi binecuvântate toate semințiile și popoarele pământului. Pentru că oamenii, semințiile și popoarele să poată intra în aceste binecuvântări, trebuie să primească vestea, care vorbește despre El și despre mai marele Avraam, adică despre Iehova Dumnezeu, a cărui samantă este El. (Evr. 2: 9; Gen. 22: 18). Guvernul Său, cum este descris atât de minunat în profeția sfântă, va fi deci o stăpânire pentru toate popoarele, care stăpânește pe pământ fără limite de frontieră de astăzi și bariere de despărțitoare și stăpâniri de țări egoiste, naționale. Impreună cu binecuvântarea și stăpânirea promisă, trebuie să se întindă peste întreg pământul propovăduirea vestei împărăției, indiferent cari guverne naționale stăpânesc astăzi anumite ținuturi ale globului pământesc.

¹⁸ Porunca veche de sute de ani către ucenicii lui Christos: „Toată puterea mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile”, câștigă în putere dela sfârșitul timpurilor națiunilor în anul 1914 d. Chr. Cum așa? Pentru că atunci Christos Isus, „Fiul lui David”, a rugat pe Iehova Dumnezeu pentru ceea ce l-a împunertnicit în Psalmul al doilea: „Cere-Mi, și îți voi da neamurile de moștenire, și marginile pământului în stăpânire”. (Ps. 2: 8). În anul 1914 a venit pentru El timpul, ca să roage pe Stăpânitorul Cel mai mare ca să-l dea toate națiunile și marginile pământului. El are acum dreptul să stăpânească în mijlocul lor și să întindă închinarea Dumnezeului și Tatălui Său în toate națiunile, da, până la marginile cele mai îndepărtate ale pământului. El are acum dreptul și puterea să răspândească Evanghelia despre împărăția lui Dumnezeu în lumea întreagă.

¹⁹ Prin urmare, activitatea Martorilor lui Iehova, cari sunt supuși lui Christos, Regelui uns, trebuie să pătrundă la toate popoarele, națiunile, semințiile și limbile. A face aceasta, servește interesele cele mai înalte ale publicului, și este urgent necesar, ca Martorii lui Iehova

să ajungă până la toate națiunile. Pentru ce? Pentru că îndată cupace Domnul Dumnezeu invită pe noul Rege pe Christos, sa ceara națiunile și marginile pământului ca moștenirea și posesiunea Sa. Iehova poruncește Regelui Său și-i zice: „Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier, și le vei siarama ca pe vasul unui oiar”. (Is. 4: 9). Această însemnează nimicirea națiunilor în Armagedon, nu prin Martorii lui Iehova de pe pământ, ci prin sceptorul de fier al Regelui cersesc Christos Isus. A ascultat de vestea împărăției și a o urma, este singura cale de scăpare pentru toți oamenii de bine.

²⁰ Din toate faptele explicate în Sfânta Scriptură iese, că această lucrare de mărturie este cu totul altceva decât răspândirea învățăturilor politice străine între toate națiunile, învățături, cari pentru guvernele politice locale prezente ar fi în fiecare națiune și în fiecare regat revoluționare. Este deosebită de răspândirea vreunei idei revoluționare, care iese dintr'o centrală străină de pe pământ și care tinde spre stăpânire mondială, fie prin forță sau prin imitarea viciană, sau propagandă politică. Cenzura, de unde vine Evanghelia împărăției, este cerească și stă deasupra tuturor partidelor și ideologiilor politice, și cartea de învățătura întrebunțată de ea este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Biblia. Se fac supuși pentru Regele cersesc al lui Iehova, dar nu cu ajutorul armelor trupești sau prin putere și teroare și nici prin puterea polițienească a Statului politic, nu, ci exclusiv prin puterea iubirii lui Dumnezeu, care se manifestă în vestea despre împărăția Sa.

²¹ Împotrivire împotriva răspândirii Evangheliei despre împărăția lui Dumnezeu și a închinării la Iehova este tot atâtă ca și luptă pe partea acelor, cari au conspirat împotriva Lui și împotriva Christosului Său. Cei ce opun rezistență pot fi siguri, că toiagul de fier al Regelui îi zdrobește și-i rupe în bucăți împreună cu toate națiunile lumesti în Armagedon. Din acest motiv, sunt îndemnați Martorii lui Iehova să zică înaintea stăpânitorilor mondiali sau tribunalelor: „Acum dar, împărăți purtați-vă cu înțelepciune! Luați învățătura, judecătorii pământului! Slujiți Domnului cu frică, și bucurați-vă, tremurând. Dați cinste Fiului, ca să nu se mânie, și să nu pieriți pe calea voastră, căci mânia Lui este gata să se aprindă! Ferice de toți câți se încred în El (cari caută adăpost la El, Scholler)”. (Ps. 2: 10-12). Orice poziție de putere înaltă ar ocupa cineva pe pământ, totuși nu este deslegat de datorie de a servi pe Iehova, de a-L adora și de a da respectul cuvenit și ascultare Regelui Său pus acum pe Sion. Ca să găsească adăpost în El, persoanele cari sunt amestecate în conspirația mondială a stăpânitorilor politici, comerciali și religioși, să se desfacă de ea fără întârziere. Pentru că să nu piară cu ea în războiul Armagedonului, trebuie să caute acum înțelepciune și învățătura cerească, ca să poată servi pe Dumnezeu și pe Christosul Său.

IMPOTRIVA RELIGIEI MINCINOASE

²² Intrucât prin mișcarea mondială închinarea la Dumnezeu Cel Prea Înalt, care oferă salvare, trebuie să fie favorizată, ea nu poate face altcum, decât să poarte un război drept împotriva religiilor aducătoare de moarte ale acestei lumi. Aceste religii s'au răspân-

¹⁷ Având în vedere care poruncă și care binecuvântare promisă nu este just, ca națiunile să ni se împotrivescă, când răspândim închinarea la Iehova?

¹⁸ Pentru ce are porunca lui Christos pentru noi dela 1914 și mai mare importanță?

¹⁹ Pentru ce este mai ales acum plin de binecuvântare și urgent necesar, ca toate națiunile să fie vizitate cu vestea?

²⁰ Cum se deosebește lucrarea noastră de către propaganda, care vine din izvoarele străine?

²¹ Ce să spunem conform îndrumării biblice regilor și judecătorilor, și pentru ce?

²² Ce fel de luptă este mai departe favorizarea închinării la Iehova?

dit peste întreg pământul, au adus mare ocară asupra numelui și scopului lui Iehova și a ținut poporul în înunțec despre singura cale, care conduce la salvarea sa veșnică. Demoni și Satan, prințul lor, sunt favorizatori și sprijinitori acestor rețegi. De aceea, campania de război a poporului consacrat al lui Dumnezeu, este în realitate o luptă progresivă împotriva demonismului. Arme trupești nu sunt înrebușate în această luptă, și ele nici n-ar putea ajuta la nimic împotriva demonilor nevăzuți. Numai armele spirituale ale adevărului divin și ale închinării la Dumnezeu sunt potrivite pentru acest război, și nici guvernele politice ale pământului nu pot rezista puterii acestor arme spirituale și nu le pot birui. — Ef. 6 : 11-20.

²³ Noi știm bine, că în înaintarea noastră împotriva cultului fals al rețegiei, avem împotriva noastră pe toți demonii sub conducerea stăpânilor și puterilor lor spirituale, cari cauzează întunecarea acestei lumi. Noi sum mai departe, ca acești demoni nu înțeamna numai pe clericii și pe preoții religiei organizate împotriva noasră, în timp ce continuăm lucrarea închinării adevărate la Iehova, ci că ei înțeamna de asemenea și pe elementele politice ale acestei lumi, ca să înrebușeze puterea politică, tribunalele și corporațiunile legitime ale țării la activitate împotriva noastră. Noi ținem în minte cuvintele din Apocalips 16 : 14-16, conform cărora oștile de demoni merg la toți stăpânitorii lumii și vor strange forțele lor de război unele pentru luptă decisivă în Armagedon, când se va da până la sfârșitul hotărâtor. „războiul zilei cele mari a Dumnezeului Celui Atoiputernic”. Această nu ne dă un motiv bun, ca să ne temem și să ne cutremurăm în inimile noastre; deoarece dacă Cuvântul lui Dumnezeu ne înmănează forțele de luptă unite demonice și omenești, cari fac front împotriva noastră, în acelaș timp ne deschide și ochii, ca să putem vedea oștirile mai înalte, cari ne sprijinesc în favorizarea închinării, curate, în care ne călăuzește comandantul înalt, care nu poate fi învins al lui Iehova, Christos Isus și ne duce la izbândă.

²⁴ Cuvântul lui Dumnezeu nu trezește în noi cugețul despre un joc pierdut, și nici așteptarea la o speranță înșelată, ci numai speranța la un triumf definitiv sigur, după ce vom duce o campanie aspră. Noi suntem în aceeaș situație ca și Izraeliții, când au tăbărit pe malul de răsărit al Iordanului, gata, sub conducerea lui Iosua, a urmașului lui Moise, ca să treacă dincolo și să intre în țara făgăduită. Intr'o ultimă invitație stăruitoare către Izraeliți, ca să țină credincioși la închinarea curată lui Dumnezeu, Moise le-a zis: „Căci dacă veți păzi toate aceste porunci pe cari vi le dau, și dacă le veți împlini, dacă veți iubi pe Domnul, Dumnezeul vostru, veți umbla în toate căile Lui și vă veți alipi de El, Domnul va isgoni dinaintea voastră pe toate celelalte neamuri, și vă veți face stăpâni pe toate aceste neamuri cari sunt mai mari și mai puternice decât voi. Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, va fi al vostru: hotarul vostru se va întinde din pustie până la Liban, și de la râu, râul Eufrat, până la marea de apus (Mediterraneană). Nimeni nu va putea să stea împotriva voastră. Domnul, Dumnezeul vostru, va răspândi, cum v'a spus, frica și groaza de tine peste toată țara în care veți merge. — Deut. 11 : 22-25.

²³ Prin cine lucrează demonii, și pentru ce nu ne cutremurăm?

²⁴ În ce fel de situație asemănătoare s'a aflat Izrael; și ce s'a spus Moisei?

²⁵ Toate acele națiuni, cari au fost mai mari și mai puternice decât Izraeliții, s'au închinat la dumnezei-demoni, și demonii au impus pe toți aderenții lor la împotrivire neînțeleasă, prin faptul ca cel puțin cu două ocazii popoarele s'au împreunat în alianțe. Dar prin aceasta, marșul înainte al închinătorilor lui Iehova în acel timp de demult n'a fost întrerupt, deoarece Dumnezeu a luptat pentru ei, pentruca închinarea Sa să fie înămeiată în țara, pe care le-a făgăduit-o printr'un legământ solemn încheiat cu strămoșul lor Avraam. (Gen. 15 : 18—21). Aceste fapte ale Sale, din trecutul îndepărtat în favoarea închinării Sale, au fost scrise pentru noi, cari trăim astăzi, și noi trebuie să le ținem în minte, ca să ne întărăm inimile, după cum este scris: „Mari sunt lucrările Celui Veșnic; studiate să fie de către toți aceia, carora le plac. Strălucire și mărețe sunt faptele Lui; biruințele Lui nu se sârșesc; El va face să se sărbătorească faptele Sa-e minunate, căci Cel Veșnic este plin de îndurare și milă. El hrănește pe cei ce se închină la El; niciodată nu uită legământul Său. El a arătat poporului Său puterea Sa în activitate, prin faptul că l-a dat locuințele păgânilor”. — Ps. 111 : 2—6, Moffatt, engl.

²⁶ Încă din 1918 d. Ch., au văzut Martorii lui Iehova puterea Lui în activitate în interesul lor, pentrucă numele Lui este chemat peste ei; și în mod credincios îl adoră și se țin neaparați de către aceeaș lume. Puterea Lui nu-i va parasă acuma, când parca cea mai grea a luptei pentru închinarea adevărată la Dumnezeu stă înca înainte. El a sprijinit pe poporul Său de chip preumbritor în timpul vechiu înainte de Christos, când acesta a dus înainte campania împotriva cultului demonilor în țara Canaan. Credincios procedări Sale din timpul vechiu, El va sprijini pe martorii Săi consacrați și acuma, astăzi, când a pus pe Regele Său pe Sion și l-a dat marginile pământului în posesiune. Cuvintele profetice, pe cari le-a adresat Iehova prin Moise acolo la Iordan către Izraeliți, au fost scrise, pentruca să fim plini de încredere în aceste timpuri periculoase: „Dumnezeul cel veșnic este un loc de adăpost, și sub brațele Lui cele vecinice este un loc de scăpare. El a izgonit pe vrăjmaș dinaintea ta, și a zis: „Nimicește-l”. (Deut. 33 : 27, 28). Și astăzi sunt brațele veșnice ale lui Iehova sub noi!

RELUAT DIN NOU ȘI DUS MAI DEPARTE

²⁷ Sub Iosua, sub urmașul lui Moise, Izraeliții din timpul vechiu au trecut dincolo, în țara dată lor de Dumnezeu și au alungat pe națiunile păgâne adoraatoare de demoni, sau le-au stărpiț. (Fapte 7 : 45). Supunerea țării făgăduite în secolul al cincisprezecilea înainte de Christos n'a fost terminată sub Iosua. Astfel, cu patru șute de ani mai târziu, Regele David în Ierusalim a reluat lucrul acolo, unde Iosua a trebuit să-l întrerupă, când a murit în vârstă înaintată. David a supus într'adevăr țara făgăduită până la granițele hotărâte de Iehova, dela râul Eufrat în Nord, până la râul Egiptului în Sud, dela Marea Mediterană în apus, până la pustia arabică în răsărit. Campania Sa de război n'a fost un război de atac totalitar pentru câștigarea de stăpânire mondială ca și acela al unui Duce al

²⁵ Pentru ce n'a fost oprit marșul înainte al Izraeliților credincioși prin activitatea demonilor și națiunilor din acel timp?

²⁶ Cum am văzut puterea Sa în activitate și o vedem și pe mai departe?

²⁷ Cine a supus complet țara făgăduită, și prin ce campanie de război?

fasciștilor, Mussolini, sau al unui Führer nazist, Hitler. A fost o campanie teocratică, care a fost rânduită de Dumnezeu și a fost executată în împlinirea legământului Său cu Avraam. Prin urmare, ea e servit spre îndreptățirea Cuvântului, numelui și suveranității lui Dumnezeu precum și spre siguranța poporului Său, pentruca să se poată închina neconturbat în țara făgăduită.

²⁸ Acele națiuni păgâne, cari au ținut ocupate părți din țara făgăduită, fără ca să aibă dela Dumnezeu dreptul la aceasta, s'au strâns laolaltă, când David a devenit rege în Ierusalim, împotriva împărăției sale. Într'un complot stăpânit de demoni, ei au mers cu toții împreună împotriva împărăției regelui lui Iehova, cum este descris în Psalmul al doilea. Dar deoarece David s'a încrezut în Dumnezeu, că-și va îndeplini legământul privitor la granițele țării promise, a întreprins o campanie energetică împotriva dușmanilor lui Iehova, închinătorii de demoni. Raportul despre aceasta sună: „Domnul ocrotea pe David pretutindeni pe unde mergea”. (2 Sam. 8:14). Acesta a fost un chip preumbriitor credincios despre aceea, cum sprijinește Iehova Dumnezeu pe Regele Său uns, care în aceste zile, la sfârșitul lumii prezente, șade în Sionul ceresc pe tron.

²⁹ Odată, David a suferit în război o contra-lovitură trecătoare. Un timp oarecare, aceasta a părut să pericliteze în mod serios succesul final al campaniei sale generale de război, dar, deoarece, Dumnezeu a ascultat rugăciunea, ea a fost repede biruită, ceea ce a dus la o biruință memorabilă pentru numele lui Iehova. În mod vădit, apariția neașteptată a acelei pericol a scos lui David strigătul plin de frică, prin care a început Psalmul 60: „Dumnezeule, Tu ne-ai alungat, ne-ai sfâșiat, Tu te-ai mâniat; răstatornicește-me! Tu ai zdruncinat pământul, l-ai crăpat, vindecă-i spărturile, căci se clatină. Tu ai făcut pe poporul Tău să vadă lucru aspru, ne-ai adăpat cu clăt-nare ca și cu vin. Tu ai dat acelora, cari se tem de Tine, un semn, ca să fugă dinaintea arcului”. — Ps. 60:3—6, Schmoller, nota marginală și Alloli; mai departe Septuaginta și Menge, nota marginală.

³⁰ Dacă compunem laolaltă faptele, cum ne pășesc înaintea ochilor în diferitele părți ale Bibliei, atunci ajungem la următoarea concluzie: În timp ce Regele David a purtat război cu comandantul său suprem Ioab în Nord-Est împotriva Srienilor puternici, Edomiții vicleni au folosit în Sud-Est ocazia favorabilă, deoarece trupele lui David s'au dus în cea mai mare parte la frontul din Nord-Est. De aceea, i-au atacat pe la spate în Sud-Est, în ținutul lui Iuda. S'a părut ca și cum Iehova Dumnezeu ar fi mâniat pe poporul Său. Cu toate acestea, legământul Său, ce nu se poate călca, a rămas în vigoare pentru toți părtașii cu privire la țara făgăduită. Un timp s'a părut, ca și cum Iehova le-ar fi dat un semn, să se retragă dela dușmanii lor și să fugă de arcul dușmanului, dela care a plouat săgețile. „Tu ai dat acelora, cari se tem de Tine, un semn (Israelii n'au purtat steag sau stindarduri cu simboluri naționale), ca să fugă dinaintea arcului”. (Ps. 60:4, Schmoller). Având în vedere însă expediția de atac, care a fost profetizată și s'a întreprins, aceasta n'ar fi putut fi porunca lui Iehova pentru regele Său.

³¹ Cu un strigăt speriat și după aceea o rugăciune fierbinte către Dumnezeu, David a continuat lupta împotriva Srienilor; dar acum, în situația critică, a despartit un număr de trupe desul de mare din armata sa principală. După aceea generalul sau Ioab, care a comandat trupele, s'a întors „înapoi” cu un subofiter numit Abșai, sau a tăcut o schimbare de front, în direcția mazăzi, la frontul nou, unde pe neașteptate în Sionul îndepărtat s'a aprins lupta. Acolo, generalul Ioab și agnoscantul său au dat peste forțele armate ale Edomiților și le-au bătut ocazie cu care mii și mii au fost macelăriți. Aceasta a avut ca urmare, că atât Ioab cât și Abșai au fost amintiți cu cinste în Stama Scriptură, căci prin aceasta s'a oprit dintr'odată o încercare de răscoală miștă internațională, în care Edomiții ar fi trebuit să servească ca trupe de atac, ca să zaruncine împărăția largită a regelui David. (Ps. 60, titlu; 2 Sam. 8:13, 14; 1 Cron. 18:12; 1 Reg. 11.15, 16). Astfel a fost ascultată rugăciunea lui David către Dumnezeu său; asupra expedițiilor sale de război a fost binecuvântare; și ele au fost spre îndreptățirea lui Iehova, a Dumnezeului viu, a Salvaătorului poporului Său.

³² În anul 1914 d. Chr. a început Christos Isus. Regele uns, care este mai mare ca David, să stăpânească cu toaiașul puterii Sale în mijlocul dușmanilor Sai. Fără întârziere a alungat pe Satan Diavoul și pe oșurile sale de demoni din cer. (Apoc. 12:7-12). În acest timp în primul război mondial, care a bătut cu furie atunci pe pamânt, urmașii devotați ai lui Christos Isus și-au atras displăcerea lui Iehova, Dumnezeu a permis, ca Edomiții moderni, religioși organizați ai creștinătății, să-i a-lace și să încerce să măture închinarea lor la Iehova, și mărturia lor pentru împărăția Sa condusă de Christos Isus. Un timp oarecare, activitatea Martorilor lui Iehova de pe pamânt a fost călcată în picioare prin acțiunea uniții religioasă-politică, care s'a întreprins în contra lor, și anume mai cu seamă în anul 1918, când funcționarii conducători ai lui Watch Tower Bible and Tract Society au fost trimiși pentru întemnițare într-o casă de corecțiune federală a Statelor Unite. Asemănător profetului Ilie, când a fost amenințat de Regina Izeba, majoritatea Martorilor lui Iehova a fugit în zăpăceala lor dinaintea arcului dușmanilor, cari au tras cu săgeți de foc asupra lor. După aceea închinare activă la Dumnezeu, la Iehova, pe pamânt a încetat, și vocea vestirii împărăției Sale, care a fost întemeiată în anul 1914, a devenit slabă.

³³ Membrii credincioși ai rămășiței lui Iehova au recunoscut displăcerea lui Iehova și au strigat după ajutor și eliberare, pentruca să poată relua din nou în public închinarea Sa și să-L poată servi cu lipsa de frică a unui, Elisei. După aceea, Christos Isus s'a întors spre ei și i-a eliberat din pericolul nimicirii prin mâna și arcul dușmanului. În anul 1919 a început să-i elibereze de frică lor de oameni și de organizațiile omenești. El i-a scos afară la o închinare fără frică, deschisă a lui Iehova Dumnezeu, și a deschis expediția de atac în contra închinării mincinoase, fortificată pe acest pamânt pentrucă Dumnezeu a dat acest pamânt acum lui Christos Isus ca moștenire.

³⁴ Așa s'a împlinit partea de mijloc a Psalmului 60

²⁸ Cum i s'au împotrivit națiunile lui David, și cine i-a dat biruința?

²⁹ ³⁰ Ce pericol serios a smuls lui David strigătul conformat Psalmului 60:1-4; și ce să facă, a părut a le arăta Iehova printr'un semn?

³¹ Ce a făcut David, și cum i-a fost dat răspuns la rugăciunea sa?

³² Cum am suferit noi în anii 1914—1918 o contra-lovitură asemănătoare serioasă?

³³ Cum ne-a salvat Christos Isus dela 1919 din pericol?

³⁴ În urma cărei făgăduințe de teritoriu a salvat Dumnezeu pe rămasița Sa?

unde Dumnezeu este rugat cu infocare: „Pentruca prea iubiții Tai să fie izbăviți, scapă-ne prin dreapta Ta, și ascuța-ne! Dumnezeu a zis în sfințenia Lui: Voi ieși biruitor, voi împarți Sihemul, și voi măsura valea Sucot. Al Meu este Gileadul, al Meu este Manase; Efraim este mărtașul capului Meu, iar Iuda, toragul Meu de cărmuire; Moab este lighianul în care Mă spâl: peste Edom Imi arunc încălțămîntea: țara Filistenilor strigă de bucurie din pricina Mea!” (Ps. 60: 5-8). Dumnezeu a eliberat de ramașița Martorilor Săi credincioși, de pe pământ, pentruca și-a dat făgăduința, care a fost rostită în sfințenie, și conform careia întreg pământul va deveni, un loc al închinării Sale, unde numele Sau va fi vestit și imparția Sa va fi propovăduită.

³⁵ Toate părțile pământului au fost reprezentate profetic prin locurile amintite în Psalmul 60. Sihemul s'a aflat pe partea de apus a Iordanului, valea Sucot a fost situată la răsărit de Iordan, tot așa Gileadul și Manase pe aceeași parte. Efraimul era situat pe partea de apus și a servit întocmai ca un coif, ca „apărătoare a capului” din cauza mulțimii poporului acestei seminții. Iuda, de asemenea în Vest, a fost seminția, căreia i s'a dat făgăduința divină despre sceptrul regal al lui Șilo, al celui pașnic. Moabul și Edomul au fost situate în Sud-Estul mării sărate sau a Mării Moarte, și țara Filistenilor a fost situată de-a-lungul țărmului Mării Mediterane în apus. Toate acestea au aparținut la teritoriul, pe care l-a făgăduit Iehova lui Avraam în legământul Sau sfânt. Prin urmare biruința asupra Moabiților și Edomiților și Filistenilor a fost cuprinsă în exprimarea solemnă a lui Dumnezeu a legământului sfânt. Când va fi supusă, țara Moabului va fi ca un lighian, în care eroul de război biruitor își va putea spăla mâinile pline de sânge și picioarele oboseite, pline de praf. Edomul va fi întocmai ca o țară, peste care biruitorul își va arunca pantofii, în semn, că a luat-o în posesiune, sau ar fi ca un dușman bătut, înaintea căruia biruitorul își va scutura sandalele, înainte de a-și spăla picioarele, după ce a purtat aceste sandale în marșul biruitor peste Edom și țările Filistenilor, care va fi provocată, să se fâlească cu triumful asupra închinătorilor lui Iehova, și va muri strigățul încăpățânat pe buze, în timp ce puterea lui Iehova activează și triumfează asupra ei.

³⁶ Într'eg pământul trebuie să fie pentru toate timpurile locul închinării la Iehova. Prin urmare, Martorii lui Dumnezeu în lucrarea lor de educare, pot merge la toate națiunile și se pot încrede în biruința, care vine prin El. Nicio organizațiune, oricât ar apărea, tot așa de necucerit ca și capitala apărută de stânci a Edomului, nu este destul de puternică, ca să reziste marșului înainte biruitor a marelui preot și Rege al lui Iehova în întinderea închinării Dumnezeului adevărat între toate națiunile pământului. Prin faptul că Martorii lui Iehova se străduiesc, ca să nu-și atragă din nou displăcerea lui Dumnezeu, pentruca s'au temut de oameni și de națiuni lumești, pot mărșalui înainte prin acest timp de după război și cu cuvintele finale ale Psalmului 60 pe buze pot să înfrunte curajos orice împotrivire: „Cine mă va duce în cetatea înălțată? Cine mă va duce la Edom? Oare nu Tu, Dumnezeule, care ne-ai lepădat, și nu mai ieși, Dumnezeule, cu oștirile noastre? Dă-ne ajutor, ca să scăpăm din necaz! Căci ajutorul omului este zădărnice. Cu Dumnezeu vom face isprăvi mari, și El va zdrobi pe vrăjmașii noștri”. Ps. 60: 9-12

FRONT DE ATAC UNIT

³⁷ Psalmul arată, cum trebuie să ieșim sub comanda-mentul lui Christos Isus, a Regelui uns, ca să facem lucrarea lui Dumnezeu. Noi trebuie să pornim împreună cei din răsărit uniți cu numărul mai mare al celorlă, cari aduc la îndeplinire încurajările, întocmai așa cum Sucotul, Gileadul și Manase din partea de răsărit a Iordanului, au fost uniți cu Efraimul și Iuda din apus, și cum aparținătorii la seminția regală a lui Iuda s'au unit cu războinicii seminției mai mari și mai numeroase a lui Efraim. Noi toți împreună suntem poporul consacrat al lui Dumnezeu, pe care l-a predat lui Christos Isus. Acest Rege uns și mare preot a Dumnezeului celui mai înalt este legătura, care ne leagă la închinare unită lui Iehova și la o mișcare mondială unită în contra religiei organizate, care ține pe popor în robie și în opoziție în contra Dumnezeului scapării. Noi nu putem merge astăzi pe calea religiei, prin aceea că ne sprijinim pe oameni și organizațiuni omenești, ca de pilda pe Națiunile Unite. Ajutor din parte omenească este zădărnice și înșelător. El nu va pazi pe nimenea de nimicire în Armaghedon. Dumnezeu este Ajutorul nostru în care putem avea încredere. Prin El, pe care îl adorăm, vom fi în stare să vestim curajos numele Său și să facem cunoscută împărăția Sa, prin faptul că, în timp ce facem aceasta, calcăm la pământ încreaga împotrivire organizată a dușmanilor.

³⁸ Noi pornim, dar nu sub ocrotirea avioanelor, cari sunt echipate cu bombe atomice și tunuri rachete și cu alte arme groaznice ale purtării de război trupesc, ci sub ocrotirea și mai sigură a mâinii ocrotitoare a paterii lui Iehova. Să ne gândim la aceea, că situațiunea pe pământ nu este stabilă. Acesta nu va fi cazul până când războiul Armaghedonului mătură lumea aceasta veche și diferitele sale forme ale cultului demonilor. Regele lui Iehova domnește în mijlocul dușmanilor Săi pe acest pământ. Sub conducerea Sa, închinarea lui Iehova progresează, și această lucrare trebuie să crească, până când toți, cari sunt trecuți vii prin Armaghedon și sunt conduși în lumea nouă dreaptă, sunt serviți cu vestea. Pentru încetare nu este nici loc și nici motiv. Noi avem de așteptat o opoziție unită și mai radicală din partea tuturor dușmanilor stăpâniți de demonii ai lui Christos, ai Regelui; și interesele împărăției Sale de pe pământ vor crește numai prin activitate. În contra împotrivirii crescânde ne apărăm cel mai bine, prin aceea că continuăm ofensiva noastră și nu intrăm într'un război de poziție încăpățânat pentru apărare. În timp ce pătrudem înainte în liber și înaintăm neîncetat împotriva dușmanilor religioși, nu trebuie să ne fie teamă, că rândurile noastre vor fi secerate prin focul direct, concentrat al dușmanului. Curajul nostru și lipsa noastră de frică cu ocazia aceasta va fi pentru ei un semn al nimicirii lor apropiate de neînlăturat și îi va umplea de frică. Pentru noi însă această favorizare comună fără frică a lucrării lui Dumnezeu va fi un semn întăritor al salvării și eliberării noastre apropiate prin Dumnezeu. Fil. 1: 27, 28.

³⁹ Rămășița unsă a împreună moștenitorilor cu Christos și mulțimile de însoțitori de bine consacrați ai lor, trebuie să lucreze acum ca o ceată unită sub Rege, cu

³⁵ Ce însemnează în simbol partea de mijloc a Psalmului 60?

³⁶ Cum ne arată Psalmul 60: 9-12, că putem să mergem înainte în operațiunile sigure de biruință?

³⁷ Cum trebuie să pornim toți la lăltă, în cine să ne încredem?

³⁸ Sub ce ocrotire mergem înainte, și care tactică este din anumite motive citată ca cea mai bună apărare a noastră?

³⁹ Ce suntem hotărâți să facem într-o lume a certel, și destrucții?

care ocazie fiecare parte este obligată să ajute celeilalte. În timp ce refuzăm ca să ne certăm și să ne combatem egoist, pentruca să nu fim abatați dela lupta de capetenie comună împotriva dușmanilor de afară, noi refuzăm deasemenea să ne amestecăm în certurile lumii și să fim din cauza această desbnați și neunați. Noi nu suntem din această lume, întocmai după cum Christos Isus. Regele nostru, nu este din această lume politică comercială și religioasă. Noi voim să ne păzim poziția noastră neutră față de încurcările, disputele și certurile acestei lumi. Poziția noastră ca consacrați lui Dumnezeu, cărora le sunt încredințate interesele lumii noi, ne interzice să călcăm atitudinea noastră neutră cu privire la afacerile acestei lumi, prin faptul că luăm parte la ele. A lăsa acum laoparte singura noastră lucrare a închinării la Dumnezeu și de a lua parte la certurile interne ale lumii, va fi desigur spre paguba noastră și ne va strica ocazia de viață vecinică în lumea nouă dreaptă a lui Dumnezeu. În Proverbele înțelepciunii dăvine cităm: „Este o cinste pentru un om să se ferească de certuri; dar orice nepun se lasă stăpânit de aprindere (altă trad.: „dar orice nebun se arunca în ele“). „Un trecător care se amestecă într'o ceartă care nu-l privește, este ca unul care apucă un câine de urechi“ (Prov. 20 : 3 ; 26 : 17).

⁴⁰ Așa dar lăsați instituțiile politice, lumești, să poarte lupta lor între ele. Lăsați războiul declarat pe față dintre Ierarhia romano-catolică și comunismul marxist să meargă mai departe și să crească în forță. Aceste lucruri nu sunt afacerile supușilor devotați ai lui Christos Isus, ai Regelui lumii noi. În timp ce diferitele partide din lume se luptă între ele pentru cauză și „se bat“ reciproc, noi vom rămâne neutri, dar vom lucra pozitiv pentru împărăție și pentru închinarea la Iehova Dumnezeu. Noi vom privi ca observatori, așa ca Izraeliții sub Regele Iosafat, când națiunile unite ale Moabitilor, Amonitilor și celor din muntele Seir au înaintat împotriva Ierusalimului, dar prin puterea de nebiruit a lui Iehova au fost prăvăliți în zăpăceală în lupta unii împotriva altora, până când în cele din urmă s-au distrus. În timp ce învălmășala luptei, în care s'au nimicit pe ei înșiși, a fost în curs între dușmanii uniți, Izraeliții au cântat sub conducerea cântăreților și muzicanților templului cu voce ridicată laudele lui Iehova. În mod asemănător, vom continua noi cântarea clăditoare spre lauda lui Dumnezeu, pentruca toți smeriții și blânzi pă-mântului să o audă și să fugă din oștirile închinării mincinoase și ale cultului demonilor cari sunt sortite la peire, și să cânte și ei împreună cântarea închinătorilor, cari cântă ai lui Dumnezeu, ai Celui Prea Înalt. (2

⁴⁰ Cum vom fi noi totuși activi, chiar dacă rămânem neutri, și ce va face Dumnezeu?

Cron. 20 : 21-29). În timp ce noi cântăm lauda Sa, Dumnezeu Cel Atotputernic, Iehova Oștirilor, va scoate din sarite pe dușmanii, va purta prin Regele Său războiul Armagedonului și va nimici toate forțele militare dușmane zapăcite. Numai închinătorii Lui adevărați vor rămânea în viața după acest război!

⁴¹ În timp ce acești închinători merg prin această lume ca străini și prizonieri și să păstrează neutralitatea între toate națiunile, unde poposesc, Dumnezeu va lucra pentru ei, întocmai cum a făcut în timpul de demult pentru Avraam, Isaac și Iacob, despre cari este scris: „...Pe atunci ei erau puțini la număr, foarte puțini la număr și străini în țară; mergeau dela un neam la altul și de la o împărăție la un alt popor; dar n'a dat voie nimănui să-i asuprească, și a pedepsit împărați din pricina lor. Nu vă așteptați de unși Mei, — a zis El — și nu faceți rău proorocilor Mei!“ (Ps. 105 : 12-15). Iehova Dumnezeu a dat pe închinătorii Săi acum Regelui Său ca moștenire, ca copiii Săi. Despre aceasta cităm: „Ferice deo mul care își umple tolba de săgeți cu ei! Căci ei nu vor rămâne de rușine, când vor vorbi cu vrăjmașii lor la poartă“. (Ps. 127 : 5). Ei sunt copiii, cari îi sunt dați luptătorului, care nu poate fi învins, pentru închinarea adevărată, lui Christos Isus, Regelui Regilor, și ei sunt luptători întocmai ca și El. El îi conduce acum direct la porțile zidurilor de apărare ale dușmanului și pregătește prin această luarea lor complectă în posesiune.

⁴² Sămânța lui Avraam trebuie să ia în posesiune porțile dușmanilor. În Genesa 22 : 17 se vorbește în telul acesta despre sămânță. Astfel ofensiva trebuie să meargă mai departe împotriva închinării mincinoase, pentruca rizonjerii să poată fi eliberați pentru închinarea adevărată a lui Iehova Dumnezeu. Conform ordinului de zi ofensivă trebuie împinsă direct până la porțile dușmanului. Credincioșii, cari moștenesc viață în lumea nouă, vor lucra în mod corespunzător. În timp ce rămășița fraților unși ai Regelui fac aceasta împreună cu însoțitorii de bine demni de încredere, primesc curaj din următoarea promisiune a lui Dumnezeu: „În ziua aceea, Domnul oștirilor va fi o cunună strălucitoare și o poadoabă măreață pentru rămășița poporului, sau: un duh de judecată pentru cel ce șade pe scaunul de judecată, și o putere pentru cei ce dau pe vrăjmaș înapoi până la porțile lui“. Isa. 28 : 5, 6.

Watchtower din 1 Septembrie 1947

⁴¹ a) Ce face Dumnezeu, în timp ce acești puțini neutri merg între națiuni? b) Ce fac ei acum ca copiii, cari sunt dați lui Christos Isus?

⁴² Ce este conform Genesei 22:17 ordinul de zi; și care promisiune a lui Dumnezeu ne dă curajul, ca să ascultăm?

Spre Palestina și Liban

(Continuare din Nr. 24)

care scoate dela cei lesne încredători sume de bani destul de mari. Amexată acestui loc este o peșteră, numită peșterea din Ghetsimani. Biserica romano-catolică are putere peste ea și ea zice, că acesta este locul, unde a mers Isus și ucenicii Săi, ca să se odihnească. De partea, care este cea mai apropiată de groapa Mariel, care se află în biserica apropiată subpământeană, a fost clădit un altar deosebit.

Grădina și bisericile acestea sunt situate la poalele mun-

telui Măslinilor, și dacă privești pe înălțime, poți vedea dumbrăvile de măslini, unde a petrecut Isus cu apostolii Săi multe ceasuri; unii dintre acei măslini sunt foarte de demult. Călăuza noastră ne-a dus acum pe vârful muntelui Măslinilor. Am făcut un voiaj circular și am trecut astfel pe lângă universitatea și biblioteca evreiască. De pe munte ne bucurăm de o priveliște minunată asupra vechiului și noului Ierusalim. Ceea ce îți izbește mai mult privirile în spre apus, este moscheea

lui Omar, locul de închinare al Arabilor mohamedani. La răsărit am văzut valea Iordanului și o parte a Mării Moarte și foarte aproape satul Betania, localitatea Mariei, Mariei și a lui Lazăr. De asemenea se vede pustia din Iudea, care este situată la apus de Marea Moartă. Pe acest munte al Măstănilor stă o clădire, așa zisa capelă a înălțării. Locul este sub puterea Mahomedanilor. În această capelă se află o stâncă cu o adâncitură. Aceasta este după cum se spune urma, pe care a lăsat-o piciorul lui Isus, când s'a înălțat Isus la cer, ultimul loc, pe care l-ar fi atins pe pământ.

ORAȘUL VECHIU

După aceea ne-am dus în orașul vechiu, și anume prin poarta Iafa în apus. Aici intri într-o cu totul altă lume. Acolo nu sunt străzi largi, curate și nici clădiri moderne, ci strazile aici sunt surante. Cu brațele întinse aproape că poți auzi zidurile caselor de pe amandouă părțile străzii. Aici acoperșele un turnicar de oameni, și fiecare vinde sau cumpără ceva. Oamenii ducă măgari de căpeștru sau călare pe ei în sus și în jos pe treptele strazilor. În pravanii se vinde arabilor pe preț foarte ieftin carne de cămilă. Pantofarii lucrează harmonic ca să facă pantofi noi. Mușterii bunii ai cafenelelor sunt arabi, cari șed acolo ceasuri înrege și ascultă muzica sgomoasa, care pentru urechile noastre sună neplăcută și nearmonica. Mergând mai departe ajungem într'un canaer al orașului, unde strazile sunt acoperite, și în acoperiș nu sunt decât câteva găuri pentru aer. Aceasta face orașul mai posomorit. Noi avem sentimentul, ca și cum ne-am aila într-o casă mare, și totuși mergem pe asfaltul străzii, și împrejurul nostru este mare circulație. Unele dintre mirosurile ce se ridică sunt pur și simplu groaznice. Ne întrebăm decă este vreo canalizare în orașul vechiu. Ni se spune, că înăuntru zidurilor orașului vechiu locuiesc 30.000 de oameni. Acum vedem mulți evrei ortodocși. Poartă mantale lungi și pălării cu margine lată și înaintea fiecărei urechi le atârnă un mic perciușe. Bărbații mai bătrâni poartă bărbi lungi; pălăriile lor sunt tivite cu blană, căci este tocmai sabat.

Călăuza ne atrage atenția asupra părții orașului arab, în care intrăm. Aici vedem că toți bărbații poartă egalls pe capetele lor. Unii sunt îmbrăcați europenește, alții însă poartă șalvari și cei mai mulți haine lungi, cari au mare asemănare cu o cămașă de noapoe, împestrițate albe de tot și negre. Aceasta este cu totul deosebit de moda de îmbrăcăminte europeană în partea evrească a orașului vechiu. Mergem mai departe și privim poporul interesant și curiozitățile, până ajungem la zidul plângerilor, unde merg evreii, ca să plângă și să se roage. Se spune, că zidul plângerii este zidul vechiului templu. Majoritatea bărbaților bătrâni poartă mantale lungi și pălării tivite cu blană. Ei murmură sau cântă. Femeile își înfășură capetele cu năfrâmi și fac același lucru. Acest loc am voit să-l vedem, și acum nu ne-a rămas decât puțin timp, înainte de a intra în vigoare interdicerea ieșirii.

Lăsând în urma noastră multele lucruri demne de a fi văzute ale vechiului Ierusalim, ne-am luat la drum către groapa grădinii, care este situată în afară de vechiul oraș, dar totuși aproape de poarta Damascului în Nord. Istoricii raportează, că acesta este dealul Golgoței, muntele Calvarului. Religioniștii au mutat acest loc în orașul vechiu și au zidit biserica lor a mormântului sfânt de jur împrejurul locului, pe care-l numesc Golgota. Asociația britanică a groapei grădinii susține însă, că a găsit grădina și groapa în care a fost îngropat Iesu-

după ce a fost pironit pe lemn, pe Golgota. Țara sfântă posedă prin urmare două locuri, unde este sărbătorită una și aceeași întâmplare.

Locul, pe care-l vizităm se numește „groapa grădinii“, și mică comunitate religioasă nu exercită putere peste el. Într'adevăr am ascultat cu plăcere, cum a povestit administratorul grădinii istoria și a arătat motivele, că pantru ce se crede, că aceasta este groapa, unde a fost îngropat Isus, și cum a menționat mai departe Golgota și a arătat felul și modul, cum a fost scos Isus din ouaș și a fost dus la moarte. Toate acestea au fost foarte interesante, mai ales având în vedere săpăturile de curând ale guvernului britanic, cari au arătat că în partea de Nord a orașului de astăzi zidurile au fost clădite peste zidurile orașelor de mai demult.

Deoarece ziua se apropia desfășit și se apropia ceasul interdicerii ieșirii, a trebuit să ne întoarcem la hotel. Ce surpriză când am sosit acolo! Frații au aflat locul nostru de ședere, și trei dintre ei erau acolo, ca să ne salute. Timpul a fost mărginit în acea seară, dar îndată s'au făcut pregătiri pentru a ținea în ziua următoare. Duminecă, o adunare în locuința unui frate în Beit Jala.

Duminecă dimineața, frații ne-au luat într'o mașină și ne-au condus la Beit Jala, care este situată cam la trei kilometri la apus de Betleem. Aici am avut bucuria de a găsi mulți frați. Noi am gândit, că sunt cam o duzina de interesați în Palestina, dar la adunare s'au întrunit 40 de oameni din diferite părți ale Palestinei. Erau frați arabi și din aceia de origină rusă, ucraneană și germană. Toți au înțeles sau engleza sau araba, și am întrebuit într'un talmaciu arab. Deja ei am aflat, că astăzi există 55 de interesați, cari locuiesc împrăstiați în întreaga țară și studiază publicațiile Societății. Nu toți sunt vestitori, dar cred adevărul și sunt clădiți în credință. A fost într'adevăr o zi veselă! Toată ziua am vorbit printr'un talmaciu arab, și la multe întrebări s'a dat răspuns. S'au dat instrucțiuni cu privire la organizațiune, și un fi rate a fost destinat, ca să se ocupe cu interesele Societății în Palestina. S'au făcut pregătiri, de a comanda multă literatură și de a aranja un depozit în Beit Jala. Ne-am informat, cari dintre frați ar fi cei mai capabili ca să fie servi de grupă în Haifa, Rallah, Beit Jala și în alte sate, unde se strâng frații. Anumiți frați au fost numiți în acest scop, și există speranța, că lucrarea propovăduirii vestii bune în Palestina se va întinde mai departe. Această vizită la frați ne-a făcut inimile fericite, căci a fost o bucurie, de a găsi aici câțiva energici, cari călătoresc la sfârșitul fiecărei săptămâni în diferitele părți ale Palestinei, ca să răspândească scrieri și să trezească interes. Ziua a trecut într'o clipă, și a trebuit să fim înapoi în Ierusalim înainte de ora opririi ieșirii. (18. 30).

Întoarcerea noastră la Ierusalim ne-a adus aminte din nou despre turburările din țară. Poliția și soldații au fost ocupați cu aceea, să-și ocupe posturile pentru timpul opririi ieșirii. Mașini blindate se mișeau pe străzi. Se tragea sârmă ghimpată peste căile pentru mersul cu trăsura la toate depozitele militare și clădirile guvernului. Teroriștii tot mai dădeau prilej de mare îngrijorare. Palestina nu este o țară pașnică. Am părăsit pe frații noștri în seara aceea cu comunicarea, că de dimineață în ziua următoare vom pleca în Liban.

Pentru a putea vedea ceva din țara sfântă, am călătorit într'un automobil de persoane, cu 7 locuri, adică cu un autobus regulat, la Beirut. Am părăsit Ierusalimul la ora 8 dimineața și am călătorit prin văile pitorești a părții apusene a țării și după aceea spre șeful din

apropierea țărmlui. Este de remarcant, ce-au făcut evreii în cei 25 de ani trecuți cu un anumit pământ și teren, care mai înainte era o pustie. Ceea ce odată era deșert, s'a transformat în lanuri verzi de grâu, dumbravi de lămâi și vii. Acesta a fost un ținut frumos pentru călătorie! În unele locuri erau păstori. În ținuturile agricole se văd multe cămăle, cari sunt întrebuințate de micii proprietari de ferme ca animale de povară.

Când am ajuns la Hadera, am avut o pană de caucuc. Acesta a fost rău, căci n'aveam un caucuc de rezervă în mașină. Din fericire șoferul nostru a știut, că o altă mașină din lăfa va trece pe acolo; așa că n'a trebuit să așteptăm mult, până când șoferul nostru a putut să cheme în ajutor un alt automobil de la aceeași Societate și să împrumute un caucuc, ceea ce ne-a ajutat, ca să ajungem la Haifa.

LIBANUL

În Haifa am călătorit drept în mijlocul cartierului comercial și am privit pe scurt forfoteala harnică din port. Din multe vapoare s'au descărcat mărfuri, și lucrătorii de port s'au grăbit în toate părțile cu povarile lor. Am schimbat automobilul în Haifa și am profitat din schimbare, pentru că ni s'a dat un model nou cu cauciucuri bune. Numai puțin timp s'a pierdut cu această mașină. Când am fost pe drumul nostru spre Nord, pe șoseaua care merge de-a-lungul țărmlui. Tot ținutul acesta părea a fi lucrat, și am fost bucuroși, să vedem, că ce bună șosea duce prin acest teritoriu. În timp ce ne apropiam de frontiera dintre Palestina și Liban, am văzut dealurile la picioarele muntelui Liban; toate acestea au făcut ținutul interesant pentru noi, căci am citit în Biblie despre acești munți. Formalitățile de frontieră ale celor două țări au zăbovit întrucâtva călătoria noastră, căci erau o mulțime de călători. Când am trecut de frontieră, șoferul nostru părea că vrea să câștige timpul pierdut, așa de repede ne-am dus mai departe! Am ajuns la locurile, unde mai demult au fost situate cetățile celebre Tir și Sidon, dar acum acestea sunt numai niște pete mai mici. Pe drumul nostru ne-a salutat din depănare muntele acoperit cu zăpadă Hermon.

Am ajuns repede la Beirut, capitala Libanului și în același timp cel mai mare oraș al său. Imprejurimea lui, dumbrăvile de măslini cari se întind pe o întindere de kilometri, ne-a făcut o impresie adâncă. În grupe sunt acolo și bananieri și lămâi. Viețată activă domina în această metropolă, și străzile cari duc în oraș sunt pline de automobile și tramvaie. Îndată ce s'a oprit automobilul nostru la stațiunea finală, o grupă de frați din Tripolis ne-a strâns mâinile și ne-au condus la automobilul care ne aștepta, pe care și l-au procurat pentru călătoria mai departe la Tripolis. Această parte a călătoriei în Liban a fost cu mult mai interesantă decât primul drum, pentru că frații ne-au putut explica unele lucruri. Pe toate drumurile de țară am văzut ceva, cari ni s'au părut caaltare sau mici capele, pe cari stăteau eruci. Când ne-am informat despre acestea, ni s'a spus, că preoții le-au pus pe acestea pe marginea șoselelor, și călătorii își vor asigura o călătorie bună, dacă se vor opri și vor jertfi un dar pentru biserici. În fiecare seară preoții merg, ca să-și strângă colectele. Am trecut pe lângă țărmluri din stânci drept în sus, unde diferiți cuceritori ai Libanului și-au săpat numele împreună cu data, când au părăsit țara.

Au fost multe întrebări despre lucrarea în Liban și despre împotrivirea mare a bisericii ortodoxe, despre care am auzit. Preoții spun cu zel poporului, că ce rea este

Biblia în mâna Martoriilor lui Iehova, și mai ales un preot a organizat câțiva tineri ca să meargă împotriva fraților. S'au făcut mari străduințe, ca să conturbe adunarea fraților cu ocazia Cinei de amintire, dar împotrivirea n'a avut succes, și la urmă Domnul a binecuvântat pe frați așa, că au venit 420 la adunare.

Noi am înșușinat pe frații noștri numai cu foarte puțin timp înainte de aceea despre venirea noastră și n'am putut să ramătem decât puțin timp. Îndată ce au auzit de vizita noastră, au anunțat pe frați, că Luni seara la ora șapte are loc o adunare. Am ajuns la ora 18:30 în Tripolis și am fost salutați de mulți frați din teritoriul Libanului. Unii vorbeau englezește. Ne-a bucurat, să întâlnim pe absolvenții Gileadului, fratele și sora Farah cari au stat deja de câteva luni în Liban, și pe mulți alți frați, cari de atătatimp au făcut în mod credincios serviciul și acum vad, cum crește lucrarea. Una dintre familiile de oameni de bine din Tripolis adă locuința sa ca loc de adunare, ceea ce s'a apreciat foarte mult. Casa aceasta a fost umplută de oameni. Ce surpriza pentru noi după un an și un timp atât de scurt de a găsi o adunare de 270 de frați și oameni de bine! Aici fratele Knorr și fratele Henschel au vorbit prin tâlmăc, iar fratele Auyen, la cea de adunare. Aceștia au primit staturile despre organizarea justă, care în Liban apăsăte încă, și ni s'a arătat, că stările din Liban, în Palestina, în Statele Unite sau în alte părți ale lumii nu sunt atât de deosebite una de alta, ca nu s'ar putea urma aceleași instrucțiuni de organizare. Frații au apreciat staturile și propunerile, cari s'au făcut în interesul răspândirii vestii în această țară în care se vorbește limba araba.

Dumineața următoare a fost hotărâta pentru frații, cari au dorit să pună încredere, și s'a întrebăntat timp, ca să se instaleze un depozit în Liban, pentru că toate grupele și pionerii să poată primi scrieri pe loc și să nu trebasca sa comande de fiecare dată în New York, când au lipsa sa ceva. Rapoartele trebuie să se trimită într'un punct unde se adună, și absolventul Gileadului, Farah, a primit supravegherea generală asupra lucrării în Liban și Siria. S'au luat măsuri, ca fratele Farah să viziteze toate orașele și locurile, unde locuiesc frații, și să-i organizeze în grupe și să se îngrijească, ca rapoartele să se facă regulat în fiecare lună și să fie trimise biroului Brooklyn.

După ce s'a făcut lucrul acesta, unii frați au dorit să ne ia sus pe munte, ca să putem vedea câțiva cedri ai Libanului cari mai există. Ne-am folosit de ocazie, ca să vedem ceva din ținut și puținii arbori, cari mai stau în picioare. S'a închiriat un automobil nou Chevrolet pentru călătorie, și îndată după plecarea noastră, în timp ce păraseam orașul, a început drumul să ducă în serpentine la deal. Tot mai sus a mers prin culturile puse în formă de terase. Cam după un ceas de călătorie priveliștea a fost deadreptul răpitoare. Pe o parte la o adâncime de 300 de metri curgea în jos pârâul, pe cealaltă parte se înălțau munții. Chiar și acolo sus în munții Libanului oamenii au pus pământul în terase sub formă de trepte și l-au cultivat. În căderi de apă mărețe cade și improașcă apa sute de picioare adânc în văi. Pe marginea acestor fel de văgăuni stau case, dar oamenii par a-și face puțin grăji despre aceea, că într'o zi ar putea aluneca în văi.

Bisericile cultului catolic maronit stăpânesc acolo fiecare oraș. Aici, sus țărani își lucrează pământul, cultivându-l sub formă de terase, de multe ori numai într'o bucată de peste un metru lățime și cam șase metri lungime. Tot lucrul aratului se face cu mâna sau poate cu ajutorul unui vechiu plug de lemn. Ce fac acești oa-

menj ca să lucreze pământul și să scoată hrană, este cu adevărat un lucru greu, în comparație cu metodele moderne ale fermelor, cum sunt aplicate în majoritatea celorlalte țări.

Zăpada de pe vârful muntelui Liban se desprinde albă de pe fondul albastru închis al unui cer senin. Când am ajuns la cedrii, am aflat că reșigia demonilor a ajuns până acolo, și că a fost clădită o capelă lângă acești copaci, pentru că cedrii Libanului sunt amintiți în Biblie. Tot mai era și acuma zăpadă pe sub unii copaci, dar în locurile libere de zăpadă, floricelele de munte au pus ceva culoare în tabloul privelistei. Copacii sunt bătrâni, și unii par să aibă un diametru de aproape doi metri. Crengile lor întinse cari atârnă deadreptul din trunchiu îi face să apară foarte diferiți de alți copaci, pe cari i-am mai văzut. Aerul rece de munte a fost într'adevăr răcorător, și noi am fi rămas mult timp acolo, dacă nu s'ar fi prevăzută pentru seara o adunare de serviciu în Tripolis. Ce priveliste am avut de acolo de sus! Am văzut până departe pe Marea Mediterană și am savurat spectacolul soarelui roșu de seară în apele sale albastre, netede ca oglinda.

În adunarea acelei seri servul grupei a pus întreg timpul la dispoziția fratelui Knorr. Acesta a dat grupei din Tripolis sfat despre organizație și a făcut de cunoscut numirea serviciilor noi pentru îndeplinirea lucrării. El a raportat despre lucrarea serviciului organizat a serviciilor pentru frați și despre căi și mijloace de a primi literatură pentru serviciul de campanie. Frații au fost foarte încurajați prin aceste îngrijiri și așteaptă creștere mai mare în serviciul viitor.

La ora patru în dimineața următoare a trebuit să ne sculăm, ca să ne pregătim pentru călătoria cu automobilul la Beirut. De la Beirut a trebuit să luăm un avion la Lydda, Palestina, și de aceea a trebuit să fim la ora șapte la Beirut. Câțiva frați ne-au însoțit, și a fost o călătorie plăcută în acest timp din zori de zi. Cu douăzeci de minute mai înainte de a ne urca în avion, am văzut, cum s'a prăbușit un mic aeroplan de pistă. Noi am sperat, că pilotul nostru își va face mai bine lucrul cu avionul nostru mic de 5 locuri. El ne-a și dus într'un arc elegant în aer, a luat direcția spre Nord, s'a rotit peste Marea Mediterană și a sburat apoi spre Sud pe lângă linia țărnelor Libanului și Palestinei. Călătoria aceasta a fost o plăcere, căci micul avion a sburat pe tot drumul foarte jos, și am putut urmări cu ușurință calea, pe care am făcut-o cu două zile mai înainte de aceea în automobil, și acuma am văzut cu mult mai mult din împrejurimi. Când am văzut Tiru, și alte locuri din înălțime, ne-am adus aminte de hărțile, pe cari le-am văzut despre acest ținut înainte de plecarea noastră din New York. Într'o oră și douăzeci de minute am ajuns la Lydda și am ajuns apoi încă înainte de amiază cu automobilul în Ierusalim. Pe drumul spre Ierusalim am trecut pe lângă diferite autobuse, a căror călători stăteau împreună pe marginea drumului și erau cercetați de poliție după arme sau explozivi — în timpul de față o înțâmplare foarte deasă în Palestina.

În acea după masă am mers încăodată în orașul vechi al Ierusalimului, de data aceasta ca să aruncăm o privire în moschea lui Omar și în biserica mormântului sfânt. Ne-a părut rău când am aflat, că moschea lui Omar nu

este deschisă după masă, și așa n'am putut-o privi decât pe dinafară. Biserica însă am găsit-o deschisă. Un om de acolo ne-a spus, că diferite biserici au dreptul la anumite părți ale acestui locaș, și iarăși am văzut preoți cu bărbi stând împrejur și așteptând un dar. Pe stânca din lăuntru bisericii sunt făcute semne, unde după cum se spune au fost răstigniți cei doi tâlhari. Între acestea era o placă de metal cu o gaură la mijloc, și mi s'a spus, că dacă vom înghemunchia și ne vom întinde mâna în deschizătură, vom putea atinge stânca exact acolo, unde a stat lemnul morții lui Isus. Ne-au întrebat dacă avem mătăanii sau altceva, ceea ce am voi să lăsăm să fie binecuvântat la mormântul lui Isus, cum au numit ei aceasta. Am fost bucuroși, că am văzut locul; dar ne-a plăcut și aceea, ca să ieșim iarăși afară, ca să respirăm aer fără tămâie! Interesant a fost de văzut că și aici tot un mahomedan a fost incredințat cu paza la poarta bisericii. Ne-am întors în hotelul nostru cu sentimentul precis, că aceea ce am văzut, este numai un alt loc, pe care religia demonilor caută în zadar să-l prezinte ca sfânt și adevărat.

La 1 Mai am petrecut d'mineaza cu câțiva frați în Ierusalim. Am cerut lămurire amănunțită despre grupele din Palestina și am rezolvat câteva chestiuni juridice, cari au necesitat atențiune. Am mers afară la Betania, ca să examinăm lucruri judiciare, și de acolo am călătorit tot mai în jos și mai în jos — până la Marea Moartă, cel mai adânc loc al pământului. Un picure de apă de mare pe vârful limbii ne-a fost de ajuns, ca să ne convingem, că apa este sărată. Mulți s'au bucurat, ca să se scalde în apă, despre care se spune, că ține deasupra pe aceia, cari nu pot înnota. Când am călătorit la malul râului Iordan, am ajuns mai departe prin Ierihonul de astăzi. Râul era adânc și turbure, și am găsit clina neplăcut de caldă. Acest râu este situat în mod izbitor cu totul sub nivelul mării. Am văzut și muntele, despre care se presupune, că Isus după botezul său în Iordan s'a dus acolo sus, așa zisul munte al ispitel. Religioniștii au pre'uat acest munte și l-au hotărât ca locul pentru mănăstirea lor. Ei au săpat pivnițe în coasta muntelui, și călugării își petrec acolo toată viața în singurătate. Ce bine fac acolo sus, este greu de spus. Isus s'a dus pe munte, ca să se roage timp de patruzeci de zile și să primească îndrumări, dar apoi s'a coborât de pe munte, ca să propovăduiască în toată Galileia și Iudea între semințiile pierdute ale lui Izrael. Acei călugări însă merg în sus și și petrec toată viața acolo, fără ca să propovăduiască. Este clar, că aceștia nu calcă pe urmele lui Isus.

Când ne-am întors în acea după masă la hotel, am găsit numeroși frați, și ne-am adunat în camera noastră de hotel, unde s'au răspuns la întrebări despre lucrarea din Palestina. Vizita noastră în țara sfântă ne-a făcut bucurie, pentru că am văzut, că Comandantul Christos Isus, a adunat pe un număr din „alte oi“ ale sale, că le hrănește, și că ele pășesc pe urmele sale, prin faptul că propovăduiesc vestea împărăției în toate părțile acestei țări. Noi credem sigur, că lucrarea din Palestina va progresa sub binecuvântarea bogată a Domnului.

Watchtower din 15 August 1947.

Serviciu în țările de pe lângă Marea Mediterană

În seara de 1 Mai, reprezentanții călători ai lui Watch Tower Society, președintele N. H. Knorr și M. G. Henschel, au părăsit la ora cinci Ierusalimul în direcția Lydda ca să zboare cu TWA la Cairo, Egipt. La ora unsprezece s'au urcat în avionul, care a venit de la Bombay, și au lăsat în urma lor lumini'e strălucitoare dela Tel Aviv și Iafa, în timp ce avionul zbură în întunec. O oră și treizeci și cinci de minute mai târziu avionul a aterizat pe pista aerodromului Farouk (fostul Payne Field, un punct de sprijin al armatei americane în timpul războiului). Am sosit la ora unu noaptea, și din cauza unui defect de motor s'a decis, că avionul cu călătorii cari merg mai departe înainte de dimineața următoare nu va zbură mai departe, și astfel toți pasagerii au trebuit să se coboare. Au trecut mai multe ore, pânăce am trecut prin revizuirea vamală severă și am ajuns în orașul Cairo care este situat cam la o depărtare de 24 kilometri. În 2 Mai, la ora patru dimineața, în fine ne-am culcat ca să dormim.

Înainte de a merge la culcare, am luat măsuri, ca să ținem o adunare cu servii principali ai grupei din Cairo și Alexandria ca să ținem o adunare la ora 10.30 din acea dimineață, și aproape întreagă ziua aceea s'a petrecut cu aceea, că am discutat problemele lucrării din Egipt și am răspuns la multe întrebări. Una dintre problemele mari de acolo este diversitatea de limbi. Oamenii, cari vorbesc aceeași limbă, nu locuiesc într-o parte a orașului împreună, ci undeva împrăștiți; și când frații pun mănturie, atunci întâlnesc diferite popoare și limbi. Limba arabă este astăzi limba oficială a poporului; totuși, se vorbește mult și franțuzește și mai departe grecește. Afară de aceasta unii vorbesc italiana, armeana sau engleza. Este greu pentru aceia, cari vorbesc numai o limbă, ca să pună mănturie la alții cari vorbesc alte limbi, dar frații fac tot ce pot, ca să transmită vestea mai departe. Firește acuma, decând au plecat Englezii, se vorbește mai mult limba arabă.

Pentru grupa din Cairo s'a aranjat seara o adunare în sala împărăției, adică numai într-o cameră mică în partea dindărăt a unei case cu etaj, într'un cartier al orașului, care este situat destul de departe din centrul orașului. Grupa din Cairo este desmembrată, prin faptul că unii vorbesc grecește, alții franțuzește, iar alții arăbește. Așa s'a hotărât, că Vineri seara frațele Knorr să vorbească printr'un interpret la frații cari vorbesc grecește, și după cuvântarea sa va vorbi fratele Henschel la frații cari vorbesc arăbește și franțuzește, și aceștia printr'un interpret care a tradus mai întâi în limba franceză și după aceea în limba arabă. A fost într'adevăr o bucurie de a vorbi cu frații din Cairo, înainte și după adunări, de a observa zelul lor și de a vedea aprecierea lor pentru vizita fraților lor americani. Noi am avut simțământul, că în ziua aceea prin împărțirea instrucțiunilor despre organizațiune s'a făcut mult bine.

Guvernul Egiptului nu favorizează absolut deloc facerea de prozeliti; adică, nu-i place, ca oarecare organizațiune creștinească să transmită învățăturile sale la alte persoane, cari nu sunt deja membri ai comunității lor religioase. De aceea ea nu permite, ca să vină misionari în țară sau ca să fie fondate ceva organizațiuni religioase. Chiar și sistemele religioase, cari s'au înrădăcinat în Egipt încă de mulți ani și au întemeiat școli, spitale și alte instituții asemănătoare,

ca să intereseze poporul pentru religiile lor, li s'a interzis de către guvern să învețe învățăturile lor în aceste instituții religioase. Ca să aflăm, ce ar putea face Societatea pentru înființarea unei filiale ne-am adresat unui avocat distins și am discutat chestiunea. Duminecă dimineața, în prezența a doi frați conducători din Cairo. Acest avocat, care el însuși susține că este un creștin, ne-a explicat situația lucrurilor. Am aflat că guvernul nu recunoaște Societatea, și că nu-i dă imputențiere legală pentru îndeplinirea lucrării sale de propovăduire, și că o încercare de a o înregistra, nu folosește la nimic, pentrucă după legi, acolo islamul (religiunea lui Mahomed) este religia dominantă. Dacă merge după voința Mahomedanilor, atunci aceasta va deveni o țară mahomedană. De aceea, avocatul ne-a dat sfatul să continuăm mai departe ca și până acuma, adică fără înregistrare.

În acea seară a avut loc o adunare de frați în sala împărăției; ea s'a început la ora șase. Fratele Knorr a vorbit către frații și surorile franceze și arabe, fratele Henschel a vorbit Grecilor.

Dimineața următoare am petrecut-o cu aceea, că am scris îndrumări către frați despre aducerea la îndeplinire a lucrării. O cuvântare publică a fost prevăzută pentru ora cinci a acelei după amiezii; ea a trebuit să aibă loc în Casinoul Bosphone, un local de dans vizavi de gara de stat egipteană, în Cairo. Conferința „Bucurie pentru tot poporul” s'a și ținut; și 175 au fost prezenți. Frații din Cairo s'au bucurat foarte mult despre acest număr de ascultători în Cairo. Cum am anunțat-o, conferința a fost ținută în englezește. Dacă ar fi avut loc și în arabă sau într'o altă limbă, care în Cairo se vorbește și mai mult, atunci probabil că ar fi venit cu mult mai mulți, și sala ar fi fost prea mică. Mulți dintre cei prezenți și-au exprimat interesul lor mare privitor la această veste nouă și au acceptat la plecare scrieri.

După conferința publică toți frații și oamenii de bine au mers în sala împărăției, care era situată cam zece blocuri mai departe. Au fost 65 prezenți în sală, când fratele Knorr a vorbit grupei prin trei interpreți, cel grec, cel arab și cel fancez. În felul acesta toți cei prezenți au putut înțelege amănuntele cu privire la organizațiunea lucrării împărăției în Egipt. Fratele Knorr a arătat, că în urma piedecilor de limbă, în Cairo se vor întemeia trei grupe parțiale; și este de sperat că cele trei grupe parțiale, cari țin adunări de serviciu și studii de Turnul de Veghere în cele trei limbi, pot da o mai mare mănturie în teritoriul, care este împărțit grupei Cairo. Oamenii vor putea veni la adunări, în cari pot înțelege într'adevăr cele ordonate. Două seri pe săptămână au fost împărțite fiicărei grupe parțiale ca seri de adunare în singura sală a împărăției, o seară pentru studiul Turnului de Veghere și o alta pentru adunarea de serviciu și școala de serviciu teocratic. Mai departe s'a anunțat, că Societatea deschide un birou, care va fi socotit ca filială, și că fratele P. Spiropoulos a fost numit ca serv de filială. Fratele Spiropoulos a fost unul dintre primii frați, cari au propovăduit adevărul în Egipt, și el a stat ani de zile în serviciul de pionier. Numirea sa a fost primită cu entuziasm, de către toți frații prezenți, și a fost o mângâiere pentru ei să știe că Societatea arată un interes așa de mare față de lucrarea de întindere în Egipt. Frații, pe lângă aceasta, au fost informați despre faptul că în

legătură cu camerele pentru birou și încăperea pentru depozitarea publicațiilor Societății se va procura o sală a împărăției mai mare. Aceasta trebuie să servească întinderii lucrării grupei, întrucât localul împărăției, pe care îl întrebunțează acum, este atât de mic, încât mulți frați, cu ocazia adunărilor, trebuie să șadă afară, în curte, ca să audă prin fereastra deschisă și prin deschizătura ușii. Intre stările de locuitor de astăzi va fi greu de a găsi în Cairo o astfel de casă, pentru că prețurile chiriilor sunt extrem de mari în acest oraș suprapopulat; totuși, frații vor căuta până ce găesc ceva potrivit.

PIRAMIDELE

Intrucât acum tot eram în Egipt, ne-a interesat să vedem câteva din locurile istorice, cari sunt amintite în Biblie, și să aflăm alte lucruri cu privire la această țară. Mai întâi am voit să vizităm muzeul luni dimineata, dar am fost destul de amăgiți, că l-am găsit închis. După aceea, ne-am hotărât să vizităm Gizeh, unde sunt câteva din piramide, între altele cea mai mare, cea clădită de Regele Cheops, unde se află și Sfînxul, și locurile de înmormântare a multor faraoni vechi și ale politicienilor lor mai de seamă. Multe lucruri s'au spus în trecut despre piramida din Gizeh, de pildă că ea ar fi un altar pentru Domnul în țara Egiptului, și un stâlp de aducere aminte pentru Domnul la hotarul ei, cum este amintit în Isaia 19; dar acest text s'a aplicat pe nedrept la piramide. Intrucât acest subiect a fost mult studiat înainte cu ani de zile, și deoarece s'a scris despre aceasta, ne-a interesat să intrăm în piramidă și să vedem noi înșine, că părerea umora că piramida ar avea ceva de-a face cu scopurile Domnului, este neîntemeiată. Astfel ne-am târît înăuntru ei și ne-am apucat, ca să putem trece prin deschizăturile joase, cari conduc la camera regelui și la camera reginei de sub ea. Acolo însă era rece, întunec și gol. Impresie ne-au făcut mai ales pietrele mari, puternice, cari au fost întrebuintate la clădire și despre cari se spune, că greutatea lor medie este de două tone și jumătate. Această piramidă este o lucrare de arhitectură remarcabilă, dar ea a fost clădită fără îndoielă numai în scopul, ca să înmormânteze un rege și o regină, și să facă veșnică amintirea lor în lumea rea.

Religia Egiptenilor din vechime a dat faraonilor cugetul să clădească morminte și piramide. Autorități sunt de abord în privința aceea, că Egiptenii au crezut în mod hotărât în nemurirea sufletului. Inzestrarea mormintelor lor, inclusiv a piramidelor, le face de cunoscut credința, conform căreia partea „nemuritoare“ a celor înmormântați are aceleași dorinți și înclinații, ca și omul în viața sa de pe pământ. Toate comorile regilor au fost îngropate cu ei, pentruca să se poată bucura de ele în împărăția spirituală. Alimente, apă, vase, care și chiar corăbii au fost îngropate cu ei împreună. Sclavii și servii în timpul morții unui domnitor au fost omorîți și au fost îngropați cu el într'un locaș apropiat, pentruca să-i poată sluji în viața viitoare. După tradiție a fost de lipsă de 100.000 de oameni, timp de douăzeci de ani, pentru munca grea a clădirii piramidei celei mari. Dela o depărtare de mile s'au cărat blocuri de stîncă dintr'un loc de pe cealaltă parte a Nilului. Mulți sclavi au murit la clădirea piramidelor, și desigur ei n'au murit spre cinstea numelui Domnului. Egiptenii au adorat soarele; și piramida cea mare din Gizeh este numai un monument religios, care slăvește numele unui faraon închinător la

soare și a reginei sale, cari au trăit mai înainte cu sute de ani. Ea este un loc de îngropare și, după Biblie necurată.

Alte piramide au fost clădite din blocuri de stîncă, cari au fost scoase nu departe de locul respectiv. Sfînxul este un simbol al inteligenței și puterii faraonilor, dar mimic din toate acestea nu servește spre onoarea lui Dumnezeu. Numai oameni, cari servesc lui Satan, dumnezeului acestei lumi rele, sunt eternizați acolo, la marginea pustiei.

Regii Egiptului cred încă și acuma, că trebuie să se pregătească foarte cu grijă pentru înmormântarea lor. Conform credinței bune mohamedane, regele de acuma a pus să i se clădească groapa lui și a reginei sale; ea stă în renumita moschee Mohamed-Alî din Cairo. Mormintele sunt scobite cu dalta din marmoră, alabastru și altă piatră prețioasă și sunt împodobite cu aur și culori admirabile. Ele se află în încăperi deosebite, unde pereții și plafonul sunt împodobite în mod luxos cu mozaic rar, ca să dea mormintelor cadrele potrivite. Ferestrele sunt făcute în culori minunate, și unele au forma generală a unei cruci cu capetele turtite. Unele sunt făcute din alabastru străveziu. Se pare că tot ce este artistic, frumos, ce au făcut oamenii cu mâinile lor, pretutîndeni pe pământ, s'a făcut prin inspirația vreunei religii.

În ziua următoare, am făcut o călătorie cu trenul la Alexandria, ca să ne întâlnim acolo cu frații și să ținem o cuvîntare publică. Trenul străbate marea ținut al deltei din Egiptul de jos, de unde vine bogăția acestei țări, care se ocupă cu agricultura. Dacă Nilul n'ar aduce încontinuu apă, atunci întreg Egiptul ar fi cu siguranță o pustie. Pentru cultivarea și fertilitatea pământului udarea este neapărat de lipsă, și pe tot parcursul drumului am văzut micile gropi, cari aduc apa în locurile unde este de lipsă. La boi li se leagă ochii, și sunt lăsați ceasuri întregi să meargă în cerc, pentruca să poarte roțile mari de apă, prin cari din izvoare neadânci se trage apă afară. De-a lungul drumului am putut observa oameni, cari locuiesc în casele de lut prăfoase. În toate părțile se găsesc moscheele și minaretele Musulmanilor. Pretutîndeni, în țară, se vede sărăcia; și ni s'a spus că majoritatea pământului arabil se află în mâinile câtorva pași cari posedă întreaga bogăție. Mulți oameni sunt prea săraci ca să-și cumpere ghețe sau sandale. Aproape toți bărbații poartă galabias, acele haine lungi, largi. Acoperirea capetelor este tarbușul roșu sau fesul. Femei mahomedane acoperite cu un văl sunt în Egipt o priveliște obișnuită.

Alexandria este principalul port de mare al Egiptului și aerul este acolo mai rece ca în Cairo. Ne-a făcut plăcere să vedem portul răsăritean și stăvilarul împotriva valurilor, care se înalță în Marea albastră Mediterană. La ora 4.30 s'a început adunarea în sala împărăției și a durat până la ora nouă, întreruptă numai printr'o scurtă pauză, care ne-a permis ca să mergem din sala împărăției la cuvîntarea publică în teatrul Moassat. În sala împărăției au fost prezenți 135 frați și oameni de bine; și grupei i s'a dat îndrumări cu privire la relațiuni pașnice înăuntru organizațiunii Domnului, pentruca nu este în armonie cu ordinea teocratică, ca între frați să domnească nemulțumire și certuri. S'a arătat, că nu este nevoie de domni, cari ar trebui să aibe grijă, ca lucrarea Domnului să înainteze, ci este nevoia de servi, servi cari în fapt și în adevăr să fie sclavi ai vestitorilor, prin faptul că sunt de ajutor fraților, ca să ajungă pe teren, și cari să le deie un exemplu bun. Ei nu trebuie să se

(Continuare în numărul următor)

Texte și Comentarii

1 Februarie
Dumnezeu este adevărat. — Ioan 3:33.

În această perioadă a istoriei umane, Iehova Dumnezeu este legat prin propriul Său cuvânt spre a dovedi că El este adevărat. El dă dovada întrucât lasă să se împlinească Biblia și profetiile ei, îngrijindu-Se astfel de interpretarea oficială a acestora. Apoi, spiritul Său sfânt descopere asemenea interpretare în Biblia misionară. Prin acceptarea unei asemenea interpretări, adevărata biserică se păzește de interpretări particulare, individuale. Astfel ea astăzi, ca Israelul lui Dumnezeu pe care El l-a adunat într-o unitate a organizației Sale teocratice, știe că Dumnezeu S'a dovedit credincios cuvântului Său: Noi, prin urmare, declarăm și mărturisim în public că Iehova Dumnezeu, prin Christos Isus, este Autoritatea Supremă, învățătorul cel viu al bisericii Sale de martori și Interpretul infailibil al cuvântului Său și adevărului. Noi recunoaștem că adevărul, adevărul întreg, vine dela El și dela Christosul Său. Cu o convingere deplină noi ne aliniem cu amos-tolul inspirat care zicea: „Și l'eu găsit Dumnezeu adevărat”. — Rom. 3:14, Roth, W 1, 11.

2 Februarie
Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, pentruca să nu ajungă să la desăvârșire fără noi. — Evr. 11:40.

Cei credincioși din vechime nu vor fi făcuți perfecti aparte de fiii lui Dumnezeu asociați cu Christos în împărăția cerească. Cu nouăsprezece sute de ani înainte, în ziua Rusalilor, începu Dumnezeu lucrarea de perfecționare a filor Săi credincioși, întrucât i-a îndreptățit prin jertfa lui Christos Isus prezentată în cer. Acum, când îi înviază din morți după ce Christos vine la templu, Dumnezeu desăvârșeste perfecționarea lor. Există totuși pe pământ o rămășiță a acestor fii îndreptățiți ai lui Dumnezeu. Aceștia își așteaptă perfecționarea lor finală în viațere, dîună ce ascultarea lor fusese făcută desăvârșită prin suferință, tot așa după cum și Căpetenia lor Christos Isus suferise pe pământ. Dar în prezent ei au o stare perfectă înaintea lui Dumnezeu prin îndreptățirea prin sîmțura jertfă a lui Christos. Această rămășiță așteaptă să vadă, în curând, pe cei credincioși din vechime aduși afară din groapă. W 1, 4.

3 Februarie
Înima omului se cîndeste pe ce cale să meargă, dar Domnul îi îndreaptă pașii. — Prov. 16:3.

Verseful de mai sus poate fi tradus așa: „Omul poate plănuți pe ce cale să meargă, dar Domnul îi dirijează pașii” (An Amer. Trans.) Ce mîngăiere este a ști și a fi asigurat că Domnul Dumnezeu va conduce pașii celor credincioși ai Săi prin spiritul sau forța Sa activă, spirit, care e mai tare decît noi însine și care nu dă greș! Un serv credincios al Domnului Dumnezeu ia în serios serviciul său. El ia la inimă responsabilitatea sa și se străduiește să facă cele mai bune planuri și aranjamente în ce privește calea sa de a servi ca un martor pentru Iehova. După ce el și-a făcut partea sa, luînd pe deplin în considerare cuvântul scris al lui Dumnezeu atunci el privește la Dumnezeu pentru îndrumare sau conducere. Dacă planurile sale merg în deplin acord cu Biblia așa după cum el o înțelege, atunci, fără îndoială, Domnul Dumnezeu îl va conduce pe calea pe care el a plănuțit cu aprobarea divină. W. 1, 1.

4 Februarie
Deaceia ne și șilim să-I fim plăcuți. Șe că rămănem acasă, șe că suntem departe de casă. — 2 Cor. 5:9.

Pavel zicea că el însuși era „acasă în trup” și, deaceia, absent sau „departe dela Domnul”, ceace nu înseamnă de loc că el ar fi fost într-o stare spirituală fără grijă și indiferentă întrucât ar fi fost preocupat de afecțiunile sale în legătură cu lucruri de aici de jos, privind la aceste lucruri trecătoare, întrucât carne și sânge nu pot, mosteni împărăția lui Dumnezeu, în consecință creștii, atît timp cît trăiesc în carne pe pământ, ei nu locuiesc împreună cu Christos Isus la dreapta lui Dumnezeu. Ei sunt separați de El; și marginrile ochilor lor de carne, fac necesar pentru ei să privească la El cu ochii credinței. Când se unesc cu Domnul Isus în cer, ei nu-și vor lua cu ei trupurile lor umane, fiind

Aprobat de cenzura presei centrală.

inviați din morți ca creaturi spirituale, îmbrăcați cu nemurire și neputrezire. Deaceia, ei sunt hotărâți să caute favoarea lui Dumnezeu și să placă lui Christos Isus. W 15, 4.

5 Februarie
Domnul a privit cu plăcere spre Abel. — Gen. 4, 4.

Jertfa lui Abel pentru Domnul era una din cele din-tăi roade ale turmei sale de oi. Fiind adusă junghiată, ea arăta și mărturisirea că el era păcătos și avea nevoie de o jertfă curățitoare de păcat, precum și că el avea credință că Dumnezeu se va îngriji, la timpul hotărît, de o asemenea jertfă de la femeia Sa. Jertfa aleasă de Abel era o exprimare a mulțumirii sale lui Dumnezeu pentru privilegiul de a trăi și de a avea speranță într-o viațoare eliberare din păcat și efectele lui. Jertfa sa arăta, de asemenea, că el nu aproba rebeliunea părinților săi împotriva lui Dumnezeu în Eden și că el recunoștea pe Iehova Dumnezeu ca Soveranul universal precum și ca Legiuitorul și Judecătorul legal. Jertfa moartă pe altar prezicea că Abel căuta pe Dumnezeu și se consacrare din iubire lui Dumnezeu în deplină credință că El există și că este un Răsplătitor drept. Astfel, Abel furniza pentru omenire cea dintăi formă a adevăratei și acceptabilei închinări lui Dumnezeu. W 15, 2.

6 Februarie
Cît mă port aspru cu trupul meu, s-ti tin în stăpînire ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însund să fiu lepădat. — 1 Cor. 9:27.

După ce făcuse o dare de seamă despre lucrarea misionară și de predicare neîntrecută de niciun alt apostol, dacă Pavel ar fi cedat atunci și ar fi făcut îngăduințe trupului său plăcându-și și după carne, aceasta ar fi pricinuit ca el să fie aruncat afară, să fie lepădat. El ar fi pierdut premiul din mîna lui Dumnezeu. El nu se amăgi pe sine însuși cugetînd că ar putea întrebunța ziua obișnuită de lucru la predicare în public și din casă în casă și după aceea, în timp de recreație, sau în relațiile sale strict particulare, el ar putea merge pe calea acestei lumi. Acea cale este nedreaptă, și Pavel își ținea în mod continuu înaintea ochilor, dimineata, la amiază și seara, că el trebuie să stea de partea dreptății, și aceasta atît în relațiile sale particulare, cît și în cele publice. Deși în mîllocul lumii, el nu se făcu pe sine o parte din ea, sau să se lase atras de dăile ei, El făcea aceasta întrucât nu-și făcuse această lume prietenul său. W 1, 9.

7 Februarie
La lege și la mărturie! Căci dacă nu vor vorbi așa, nu vor mai răsări zorile pentru poporul acestă. — Isa. 8:20.

Martorii lui Iehova nu vor schimba mesajul lor dat de Dumnezeu de teamă sau favoare. În mijlocul acestui fel de superioritate din cauza că sunt în mod vădit arătați de a nu fi din această lume și conspirația ei, ei nu vor opri dela popor „toate sfaturile lui Dumnezeu”. Ei vor îndruma pe popor în mod neschimbător la legea și la mărturia pe care Iehova a încredințat-o în grija lor. Nu există nicio lumină a zilei noi a dreptății în vreun alt mesaj, și nu există nicio siguranță în vreo altă domnie sau conducere în mijlocul acestei conspirații mondiale. Creștinătatea s'a dovedit a fi o prietenă a acestei lumi. În displăcerea Sa față de ea, Iehova Dumnezeu reținu dela ea mesajul Său profetic și învătătura Sa, și nicio lumină nu străluceste prin organizațiunea creștinătății. El a dat legea Sa și mărturia Sa martorilor Săi credincioși. W 15, 10.

8 Februarie
Și adevărul lui Iehova ține în veci. — Ps. 117:2.
A. S. V.

Acesta este dat ca un motiv puternic pentru unire în lauda Domnului Dumnezeu. Înainte de a spune un asemenea lucru despre adevărul lui Iehova, psalmistul avea o perioadă de cel puțin o mie de ani mapoia sa, timp care dovedise veracitatea (credincioșia) cuvântului vorbit și scris al lui Dumnezeu, dar, în ciuda scurgerii aceluși timp, cuvântul Său se dovedit a fi adevărat ca adevăr neschimbător. Faptele istorice de pe vremea psalmistului dovedeau că Iehova învioră cuvântul Său, împlinindu-l și stabilindu-l prin aceasta ca adevăr, spre a fi consultat de toate generațiile viitoare. Veracitatea